

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. února 2014 v senátu složeném z předsedy Mgr. Pavla Pachnera a přísedících Mgr. Margit Kotkové a Jaromíra Červy, **takto:**

Obžalovaní

Prof. Ing. Vojtěch Konopa, CSc.,

nar. [REDACTED] v Praze, bytem [REDACTED]

a

Ing. Josef N [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Poličce okres Svitavy, bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm.b) tr. řádu **z p r o š t ě u j í o b ž a l o b y**, pro skutek, že

Prof. Ing. Vojtěch Konopa, CSc. jako rektor - statutární zástupce Technické univerzity v Liberci (dále jen „TUL“), IČ: 46747885, která byla zadavatelem veřejné zakázky „MS 2009 - Úprava ubytovacích kapacit na kolejích TUL v Liberci – Harcově – dodatečné práce“, vypsané dne 20.08.2007, zadavatelem evidované pod č.j. CC/JŘBU/TUL2/07 a označené v Informačním systému veřejných zakázek – IS VZ US evidenčním číslem veřejné zakázky 60013621, v informačním systému ISPROFIN je tato zakázka evidována pod číslem 233 34I-5615 a

Ing. Josef N[REDAKCE] jako jednatel společnosti [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), zmocněné na základě mandátní smlouvy datované 8/2005 (uzavřené mezi TUL a spol. I [REDAKCE]) mimo jiné také ke komplexnímu zajištění výběrového řízení na zhotovitele stavby v souladu se zákonem, tedy pořadatel veřejné soutěže,

v rozporu zejména s § 21 odst. 2 zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (dále jen ZoVZ), stanovím, že zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a za podmínek stanovených v § 22 a § 23 ZoVZ rovněž jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění, po předchozí vzájemné dohodě uskutečněné v přesně nezjištěné době od února 2007, Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc., na základě podkladů připravených a předložených mu Ing. Josefem N[REDAKCE], vypsál v Liberci dne 20.08.2007 ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jednací řízení bez uveřejnění (dále jen „JŘBU“) pro zadání veřejné zakázky „MS 2009 - Úprava ubytovacích kapacit na kolejích TUL v Liberci – Harcově – dodatečné práce“, kdy oba si byli z předchozích jednání a svých zkušeností vědomi, že zákonné podmínky pro použití tohoto typu zadávacího řízení s jediným uchazečem nejsou splněny, neboť předmětem celé zakázky v objemu 43.868.513,-Kč nejsou stavební práce ani služby, ale zejména dodávka volného nábytku v hodnotě 25.255.742,-Kč, kterou je nutno v souladu se zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách zadat jako nadlimitní veřejnou zakázku na dodávky prostřednictvím zadávacího řízení s možností účasti dalších uchazečů,

a na základě takto vypsání JŘBU Ing. Josef N[REDAKCE] zorganizoval tuto veřejnou soutěž, ve které oslovil jediného uchazeče o zakázku spol. SYNER, s.r.o., se sídlem Rumunská 655/9, Liberec, IČ: 48292516 (dále jen „Syner“) a následně dne 1.10.2007 rozhodl Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc. o výběru tohoto jediného osloveného uchazeče a dne 22.10.2007 uzavřel v Liberci za zadavatele TUL dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. H029/06/01021 (dále jen SoD) ze dne 30.10.2006 na stavební práce v celkovém objemu 43.868.513,-Kč, jehož součástí byla i dodávka volného nábytku v blocích kolejí A-F v celkové hodnotě 25.255.742,-Kč,

a takto svým jednáním úmyslně vyloučili ostatní možné soutěžitele, v důsledku čehož jediná oslovená spol. Syner uskutečnila zakázku v hodnotě 24.283.805,- Kč na dodání volného nábytku a získala tak prospěch ve výši 2.984.026,- Kč,

a současně postupovali tak, aby se poskytovatel dotace Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále jen MŠMT) o tomto jednání nedozvěděl, když věděli z jednání na MŠMT a z dalších podmínek stanovených poskytovatelem dotace, že uvedeným jednáním porušují i podmínky stanovené poskytovatelem dotace, upravenými vyhláškou Ministerstva financí č. 40/2001 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, dle kterých byli povinni zejména vybrat zhotovitele způsobem odsouhlaseným MŠMT a před uzavřením uvedeného dodatku č.1 ke smlouvě o dílo měli předložit nabídku vybraného zhotovitele k posouzení MŠMT, což úmyslně neučinili, kdy i Ing. Josef N[REDAKCE] v plné moci za TUL jednal na MŠMT, aktivně přitom před MŠMT zatajovali, že zakázku již zadali spol. Syner, když Ing. Josef N[REDAKCE] dne 12.11.2007 zaslal MŠMT žádost Prof. Ing. Vojtěcha Konopy CSc. o vydání souhlasu se zadáním zakázky na dodávku nábytku formou jednacího řízení bez uveřejnění, které však ve skutečnosti již bylo ukončeno dne 1.10.2007, přičemž v žádosti je klamavě předstíráno, že předmětné výběrové řízení by mělo být v budoucnu ukončeno do 20.11.2007, čímž docílili mimo jiné toho, že MŠMT nemělo možnost zajistit svou účast v hodnotící komisi JŘBU,

dále také před MŠMT předstírali, že předmětný dodatek k SoD nebyl dosud uzavřen, když Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc. písemností ze dne 28.11.2007, připravenou Ing. N[REDACTED], žádal MŠMT o vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na uvedenou zakázku, k této žádosti přitom předložil návrh dodatku k SoD, přitom dle podmínek MŠMT bylo možné uzavřít tento Dodatek k SoD právě až po vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu, ve skutečnosti však byl předmětný dodatek k SoD uzavřen již dne 22.10.2007,

čímž měli spáchat trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, spáchaný ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 tr. zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění

Na Prof. Ing. Vojtěcha Konopu, CSc., a Ing. Josefa N[REDACTED] byla podána obžaloba pro skutky popsané ve výroku rozsudku.

Obžalovaný Prof. Ing. Vojtěch Konopa, CSc., využil svého práva odepřít výpověď v hlavním líčení i v přípravném řízení.

Obžalovaný Ing. Josef N[REDACTED] v přípravném řízení využil svého práva výpověď odepřít. V hlavním líčení se hájil tím, že vždy jednal v zájmu TUL s cílem odborně a aktivně řešit problémy, které se na stavbě vyskytovaly v průběhu její realizace. Poukazoval na složitost stavby, při níž mělo dojít k rekonstrukci objektů starších 30 let za plného provozu. Popsal rozsah stavby s tím, že investorem stavby byla technická univerzita a finanční prostředky na tuto stavbu zajistilo ministerstvo školství. Před započítím stavby za technickou univerzitu dle následně schválené dokumentace projektu stavby podle zákona 40 z roku 2001, vystupoval a jednal jako jediný možný statutární zástupce prof. Konopa, který měl ke své činnosti zřízen poradní sbor, v němž byl projektant stavby ing. N[REDACTED] za SIAL Liberec, obžalovaný pak za I[REDACTED], která zajišťovala inženýrskou činnost po celou dobu realizace stavby od roku 2005 do roku 2008 a za technickou univerzitu kvestor Ing. S[REDACTED], který byl zodpovědný za ekonomiku, Prof. K[REDACTED], dnešní rektor, tehdy prorektor pro výstavbu, Ing. Š[REDACTED], jako vedoucí technického úseku. I[REDACTED] byla pověřena k zajištění inženýrské činnosti na základě mandátní smlouvy, uzavřené s TUL v roce 2005. Mandátní smlouva měla 2 fáze. Pro období přípravy stavby zajistit podklady pro výběrové řízení, veřejnou zakázku a podklady pro státní dotaci. Jednalo se o zpracování dokumentace projektu dle zákona 40 z roku 2001 a investičního záměru. Dále zpracovali formuláře Isprofin a zajistili pro technickou univerzitu stavební povolení Etapa skončila předáním staveniště. Ve fázi realizace stavby měli zajišťovat činnost technického dozoru až po kolaudaci a následně

reklamační řízení. Nepředpokládalo se, že by v průběhu stavby mohlo dojít k činnostem, které se realizovaly ve fázi přípravy.

Za projektanta byla TUL vybrána firmy SIAL, která na základě smlouvy o dílo zpracovala na objednávku projektovou dokumentaci pro zadání stavby i pro vydání stavebního povolení. Projektová dokumentace byla řádně odevzdána, byla řádně zaplacená a její součástí byl i rozpočet stavby s udáním počtu prací, součtu nebo výkazu prací a samozřejmě i dodávek nábytku. Zhotovitelem stavby byla na základě veřejné obchodní soutěže vybrána liberecká firma SYNER která učinila nejnižší nabídkovou cenu díla. Firma SYNER byla vybrána na základě podmínek MŠMT.

Příprava probíhala více než rok, než se vůbec mohlo začít stavět. První příslib dotace obdržela TUL již v roce 2005 na základě investičního záměru a stavebního programu, který TUL sama svými silami zpracovala. Tento investiční záměr byl zpracován Ing. K. [REDAKCE], vedoucím kolejí a Ing. S. [REDAKCE], kvestorem TUL. Po obdržení příslibu z MŠMT objednala TUL projektovou dokumentaci u firmy SIAL a rovněž dokumentaci k zadání stavby, podle které probíhalo výběrové řízení. Současně s tím TUL podepsala smlouvu o zajištění inženýrské činnosti s I. [REDAKCE]. Pravděpodobně v druhé polovině roku 2006 obdržela TUL od MŠMT závazná pravidla čerpání státních dotací. Tato pravidla obžalovaný ani jiný zaměstnanec I. [REDAKCE] neobdržel a nebyli s nimi seznámeni a pro svoji činnost je ani nepotřebovali. Proto nemohl vědomě porušovat podmínky stanovené poskytovatelem dotace. O těchto podmínkách se dozvěděl až ze spisu. Po jeho prostudování zjistil, že tato pravidla byla porušována od počátku, nejen v roce 2007. Již původní smlouva o dílo z roku 2006 byla podepsána bez souhlasu ministerstva školství včetně všech dodatků. Smlouva o dílo byla uzavřena v říjnu 2006 přestože zmíněné rozhodnutí o účasti státního rozpočtu od MŠMT obdržela TUL až 10.12.2006. Činnost I. [REDAKCE] na základě mandátní smlouvy nebyla nikdy mandantem reklamována.

Již dříve vykonávali pro TUL činnosti technického dozoru a obžalovanému není známo, že by někdy TUL měla jakékoliv problémy s čerpáním státních peněz, nebo nedodržení podmínek při čerpání státních peněz.

Poukázal na zdlouhavou a nepružnou komunikaci mezi TUL a MŠMT. jako příklad uvedl, že stavba začala 6.11. a TUL dostala rozhodnutí z MŠMT o financování stavby až 8.12.2006. a současně se ukládalo TUL, že do 12.12.2006 musí prostavět 50 miliónů Kč. Což je zcela nemožné. Svědčí to o tom, že MŠMT vědělo, že stavba byla zahájena od listopadu. pokud by TUL nezahájila stavbu v listopadu, tak podmínka čerpání dotace by nešla naplnit a TUL by měla problémy se státem, že nenaplnuje čerpání finančních prostředků tak, jak stát určil.

V průběhu vlastní realizace stavby veškerou korespondenci s MŠMT zajišťovala TUL a společnost I. [REDAKCE] zajišťovala pouze klasický technický dozor. Byli na stavbě, přebírali od zhotovitele dokončené stavební práce, reklamovali kvalitu prací. Přebírali faktury, potvrzovali fakturace, odepisovali ze svého sumáře a předávali je TUL k proplacení. TUL vedla korespondenci především ohledně financování stavby, čerpání finančních prostředků, zpracování platebních výkazů a dalších činností, které byly nezbytné pro další průběh stavby.

Standardní průběh stavby byl narušen v únoru nebo v březnu roku 2007, kdy během kontrolního dne, který probíhal na stavbě každý týden, za účasti zástupce univerzity, zástupce vedoucího kolejí, zástupce projektanta a společnosti I. [REDAKCE], bylo zjištěno, že v rámci rozpočtu stavby, který zpracoval SIAL Liberec, chybí nábytek zhruba do dvou třetin objektu.

Zpočátku tomu nevěřil, avšak během následujícího týdne nechal technickým dozorem udělat kontrolu stavby jako takové podle rozpočtu a informace se potvrdila. V situaci, kdy stavba probíhala za provozu, musely se průběžně rekonstruovat pokoje, vybavovat, to byla fatální situace, která se musela okamžitě řešit. Původní investiční záměr, který zpracovala TUL a který byl podkladem pro jednání s MŠMT, předpokládal v objektu 06 výměnu nábytku v plném rozsahu. Projektant však chybně zahrnul pouze část.

Po tomto zjištění obžalovaný nechal udělat okamžitou inventarizaci stavby ve smyslu revize projektové dokumentace, revize požadavků investora a revize původního investičního záměru. Inventarizaci prováděli asi měsíc, protože inventarizace položek rozpočtu, nebo smlouvy, kde je rozpočet stavby, je zhruba 2 cm tiskovin, kde jsou tisíce položek. Práce se ocenily jednotkovými cenami z veřejné zakázky na zhotovitele a bylo zjištěno, že chybí nábytek zhruba za dvacet miliónů Kč a stavební práce asi za čtrnáct a půl miliónu Kč. Po mnoha jednáních s TUL za přítomnosti rektora a kvestora zajistili pro TUL zpracování dodatku k investičnímu záměru, který byl podkladem pro další jednání s MŠMT. Tato práce trvala asi 2 měsíce, asi do konce dubna 2007. Bez zajištění chybějících finančních prostředků ke krytí těchto prací a dodávek, nebylo koleje možno dokončit v požadované kvalitě, v požadovaných nárocích TUL a s pravděpodobností hraničící s jistotou, by tyto koleje nebylo možno využít pro ubytování sportovních týmů při MS 2009 v Liberci.

Zdůraznil, že při standardním průběhu stavby byl termín jejího skončení v srpnu 2008 a poté od února nebo ledna 2009 měly koleje sloužit pro organizaci MS 2009.

Zpracování dodatku a chybějících rozpočtů bylo nad rámec mandátní smlouvy, což však v danou chvíli neřešili. Pokud by projektant stavby neudělal chybu, tato situace by nikdy nenastala. Následná korespondence k řešení tohoto problému probíhala mezi TUL a MŠMT od 5.4.2007 až do 10.12.2007, kdy TUL obdržela rozhodnutí o financování stavby, kde MŠMT jí poskytuje asi 43,3 nebo 43,4 miliónů korun.

V období od 5.4. asi do půlky srpna probíhala korespondence mezi TUL a MŠMT, která byla poznamenána průtahy ze strany ministerstva a jejich nezájmem situaci řešit. Korespondence založená ve spise je pouze zlomkem komunikace. Situace došla tak daleko, že TUL nevěděla, co má dělat, končily prázdniny a bylo nutno řešit začátek školního roku, ubytování 2000 studentů, protože část pokojů byla bez nábytku. V tomto období se začalo na TUL diskutovat o řešení. Jednání se odehrávala v kanceláři rektora, býval u toho kvestor TUL, občas asi i pan K [REDACTED]

Nabízely se tři varianty řešení. Jednak provést pouze venkovní rekonstrukci a neřešit nábytek a související práce, tedy vytvořit tzv. Potěmkinovu vesnici. Druhou variantou byla realizace formou jednacího řízení a chybějící nábytek vyřešit formou otevřeného řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Nevýhodou byla nutnost zpracovat speciální zadávací dokumentaci a nejistý termín ukončení výběrového řízení a jeho zdoluhavost. Třetí variantou bylo řešit chybějící nábytek a související stavební práce ze zadávací dokumentace formou JŘBU. Jednání by se vedla se stávajícím zhotovitelem, který měl předáno celé staveniště, a za stejné ceny, které zhotovitel nabídl při první smlouvě. Opět připomněl, že nedošlo-li by k chybě projektanta a tyto zakázky byly v původní smlouvě, byly by dodávky za stejné ceny. Třetí varianta se jevila jako nejvhodnější.

Na konci srpna rozhodl pan rektor pod obrovským tlakem o variantě formou JŘBU. Dle obžalovaného to byla jediná možná varianta, která jednak zajistila dodávku nábytku a stavebních prací v požadovaném množství s ohledem na zahájení školního roku. Garantovala nejnížší ceny dle výsledku výběrového řízení z roku 2006, které byly obsaženy v původní zakázce. Kopírovala počáteční výslovný požadavek MŠMT, že bude tendrováno v rámci veřejné zakázky vše (stavba i nábytek) pohromadě.

Obžalovaný měl minimální znalosti a zkušenosti se zákonem o zadávání zakázek. Firma I [REDACTED] za dobu svého působení od roku 1998 zajišťuje inženýrskou činnost. Veřejné zakázky bylo nutné zlo, které zajišťovali pro investory na základě jejich požadavků. V roce 2005 zajistili jedno výběrové řízení, v roce 2006 pět výběrových řízení a v roce 2007 šest. Od roku 2008 po zkušenostech s TUL žádné. Výběrová řízení nezajišťovali vlastními silami, ale formou subdodávek. Byla to zcela okrajová záležitost. Téměř všechna výběrová řízení pro ně zajišťovala firma Compet Consult, s níž konzultoval postup i v tomto případě. Závěr firmy Compet Consult nebyl nikdy jednoznačný. Ing. R [REDACTED] nebyla schopna říci, zda je postup určitě správný nebo špatný. Na jednom z jednání u rektora přinesl kvestor Ing. S [REDACTED] zákon o

veřejných zakázkách a panu rektorovi přečetl § 23 o jednacím řízení bez uveřejnění, který umožňoval řešení této situace. Pan rektor se obžalovaného dotázal, zda jejich firma je schopna pro TUL toto jednací řízení zajistit. Obžalovaný pak u Compet Consultu zjistil, že jsou schopni toto jednací řízení připravit. Přislíbili to udělat, ale pouze pod hlavičkou I [REDAKCE] a bylo to tak realizováno.

Jednací řízení probíhalo od 20.8. do 2. nebo 10.10. Po výběru zhotovitele, což byla firma SYNER, pan rektor podepsal 22.10. příslušný dodatek ke smlouvě.

K žádnému zatajování ohledně formy zakázky a jednacího řízení vůči ministerstvu nedošlo. Zodpovědní úředníci za ministerstvo, kde jednal pan P [REDAKCE], jako šéf ředitele odboru, pan V [REDAKCE] a paní K [REDAKCE], o celé záležitosti věděli. Lze však předpokládat, že budou tvrdit, že si nepamatují, nebo vše zaprou. Jediný, kdo byl za MŠMT vstřícný problematiku konstruktivně řešit, byla paní Ing. K [REDAKCE]. O komunikaci s paní Ing. K [REDAKCE] je ve spise doloženo množství mailů.

O tom, že MŠMT o záležitosti vědělo, přímo svědčí i souhlas a podpis ministryně školství paní Kuchtové na registraci formulářů Isprofin, které jsou součástí spisu, kdy paní ministryně 1.10. podepsala na formulářích souhlas s realizací a navýšením stavby o 43,86 milionů, z čehož 20 milionů bude čerpáno v roce 2007. Tuto informaci měli, ale už neví přesně od koho.

Korespondence, která poté probíhala v závěrečné fázi JŘBÚ, v říjnu až prosinci., byla vždy v intencích požadavků ministerstva. Týkala se upřesňování technických parametrů stavby.

Od října se naplňovalo JŘBU, smlouva byla podepsaná, od 1.10. byl příslib ministryně, že budou peníze, ale peníze nechodily. Dodavatel stavěl, platil, ale nedostával zaplacení a TUL neměla jistotu krytí.

K dopisu rektora z 8.11., který zaslal ještě sám e-mailem Ing. P [REDAKCE], uvedl, že byl zaslán k urychlení jednání ministerstva, protože se blížil konec roku a uzavření financování stavby k 12.12. V dopise rektor žádal o souhlas se zadáním prací dosavadnímu zhotoviteli formou JŘBU s termínem dokončení do 20.11. Z textace rozuměl, že řízení stále probíhá. Ve skutečnosti jednací řízení nekončí tím, že někdo podepíše smlouvu. Jednací řízení skončilo 28.12. protože každé jednací řízení dle zákona má svá pravidla. Konec byl o měsíc později, než bylo v dopise uvedeno.

O dopisu rektora z 28.11. si nebyl vědom, že by jej připravoval. Panu rektorovi připravoval technické doklady, za které byli zodpovědní. Nepochybně mu dal formuláře Isprofin, investiční záměr č. 2, který byl od 27.9. podepsán ministerstvem, rozpočet prací. Protože před registrací se nedala podepsat smlouva, TUL poslala MŠMT smlouvu z výběrového řízení, kterou SYNER tehdy nabídl. K výběrovému řízení se vždy dává smlouva jednostranně podepsaná potenciálním uchazečem a až po schválení se po týdnech připojuje podpis druhý. TUL pouze naplnila podmínky, které MŠMT chtělo, tedy jednostranně podepsanou smlouvu před registrací.

Také ze situace, že 10.12. dostala TUL rozhodnutí a do 12.12. museli prostavět dvacet milionů, je zřejmé, že o penězích MŠMT vědělo.

Dodatek mandátní smlouvy byl uzavřen v únoru 2008 na žádost kvestora, protože TUL jej potřebovala k likvidaci faktur. Dodatek se týkal i činností do budoucna.

Pokud jde o závěry ÚOHS, dosud nebylo zahájeno žádné řízení. V případě, že by TUL nepostupovala formou JŘBU, vznikla by TUL závažná újma, protože by nebylo možno ubytovat studenty a nebylo by možno ve svém důsledku ani organizovat MS.

Nesouhlasí s vyčíslením hrubého prospěchu. Neví, co to je. Prospěch nelze počítat jako rozdíl mezi cenou, za níž Syner nábytek nakoupil a prodal. Zhotoviteli vznikly při realizaci této zakázky nemalé náklady. Minimálně se jednalo o účast zhotovitele na jednacím řízení, při zpracování nabídky, k zajištění rozpočtu chybějících prací a nábytku, při jednání s budoucími subdodavateli, náklady při subdodavatelských smlouvách a následných dodatcích, náklady za

čas, který byl strávený zhotovitelem při převzetí nábytku u subdodavatele, náklady s předáváním nábytku zhotovitelem technickému dozoru, při předávacích protokolech, při inventarizaci nábytku, při kontrole jeho stavu, atd. Největší položkou, která nepochybně na té stavbě zhotoviteli vznikla, byly náklady při reklamačních řízeních po dokončení stavby, kterých bylo mnoho. Dále je třeba připočítat správní a výrobní režii. Dle výpovědi pana B. je obvyklá míra správní a výrobní režie u zakázek 20 – 30 %. U malé firmy jako je I., která dělá inženýrskou činnost, je režie 50%. Domnívá se, že na této zakázce byla míra zisku po zdanění pro SYNER nulová, možná ztrátová.

K výběru společnosti Syner uvedl, že stavba ukázala výhodu realizace velkou stavební firmou. Bylo podstatné, že zhotovitel byl schopen operativně řešit problémy, které se denně vyskytovaly, a nedopustil zastavení stavby, které několikrát hrozilo. Stavba trvala 22 měsíců, včetně dvou zim, za plného provozu, kde bylo ubytováno přes 2000 studentů na jednom staveništi. Dodavateli bylo předáno celé staveniště. Poukázal na náročnou logistiku, kdy se studenti během stavby stěhovali z pokojů do pokojů, před nábytkem se muselo štukovat, dělat podlahoviny apod. Denně se prostavělo včetně sobot, nedělí a svátků 420 000 Kč. Při měsíční fakturaci se měsíčně fakturovalo zhruba 15 000 000 Kč. Rok po zahájení stavby navštívila TUL komise FIS a poslanci. Když zjistili, že v rámci stavby chybí rekonstrukce srdce pavilonů, tzn. schodišť, haly, tak byli v šoku. Technické univerzitě přičlenili dalších 75 000 000 Kč, což byla samostatná stavba. Probíhaly tak dvě stavby na jednom staveništi. Vše za provozu a vše pod termínem, který byl jen proto, aby se mohlo odehrát mistrovství světa. Stát neplatil po dobu čtvrt roku, protože limitky od státu byly uvolňovány buď na konci dubna, nebo začátkem května, a kdyby stavbu realizovala firma, která by nebyla odborně a kapitálově silná, nastal by kolaps. TUL běžně dlužila Syneru po splatnosti 70 a více miliónů.

Ze strany úředníků ministerstva, které poskytovalo dotaci, byl absolutní nezájem cokoli řešit. Bylo jim jedno, jakým způsobem se staví a jaké nesmyslné podmínky nastavují. Muselo jim být jasné, že má-li se prostavět za dva dny 20 nebo 50 miliónů, muselo se už něco udělat dříve.

Obžalovaný nejednal za TUL, byl spojkou mezi TUL a MŠMT, protože v tu dobu probíhalo v Liberci zhruba 25 staveb kvůli realizaci MS, a to na Ještědu a ve Vesci. I město Liberec provádělo tyto akce z dotací MŠMT. O jednáních na ministerstvu vždy informoval vedení univerzity, pana rektora, mnohokrát u toho byl kvestor. Na jednáních na ministerstvu nebylo vždy stejné osazení, protože se měnili vedoucí odborů. Nepochybně tam byl Ing. V., Ing. V. a po Ing. V. nastoupil Ing. M. Nejprve se řešila záležitost projektu. Další jednání bylo zhruba po roce, kdy se zjistilo, že chybí nábytek a musí se nějak zadat, aby mohla být původní investice dokončena. Jednání probíhala zhruba od května až do srpna 2007, a týkala se pouze zpracování investičního záměru a jeho formy. ten byl schválen 14.9. ministerstvem. Nejednalo se o pravidlech financování, nejednalo se o formě výběrového řízení. Jednání byla dvě až tři, vždy tam byl Ing. V. a na jednom byla paní Ing. K. Třetí období jednání bylo zase po roce, kdy byly zjištěny chyby projektu, seděli nad investičním záměrem a definovali práce, které se mají udělat, a které se dělat nebudou.

Na formu JŘBU na MŠMT nijak nereagovali. Byli o něm informováni ing. V. i Ing. P., kteří jezdili do Liberce na kontroly.

Ke konkrétním realizovaným pracím se může vyjádřit ing. P., musely probíhat asi od října do 10.12.2007.

O tom, že smlouva nesmí být podepsána do doby potvrzení příslušného rozhodnutí o poskytnutí dotace, se dozvěděl až po podpisu smlouvy. V době, kdy Ing. K. tuto informaci mailem poslala, už byl dodatek asi měsíc podepsán.

Soud provedl důkaz výsledky svědků Ing. Richarda B., ing. Petra P., ing. Michala P., ing. Zdeňka K., Yvety K., Jindřišky M., Ing. Vladimíra

V [REDAKCE], Ing. Vladimíra S [REDAKCE] ing. Martiny B [REDAKCE], která odepřela výpověď z důvodu nebezpečí trestního stíhání své osoby, a hany M [REDAKCE].

Za znalecký ústav Grant Thornton Valuations byl vyslechnut zpracovatel posudku ohledně výše možného prospěchu Miroslav H [REDAKCE]

Se souhlasem státního zástupce i obou obžalovaných byly podle § 211 odst.6 tr. řádu přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení Vladimíra D [REDAKCE] Jiřího Š [REDAKCE] a Ing. Petra Š [REDAKCE].

Ing. Richard B [REDAKCE] pracuje ve společnosti SYNER s.r.o. jako ekonom se zaměřením na účetnictví, daně a analýzy. Se zakázkou TUL se setkal v rámci běžného provozu. Patřila mezi větší zakázky. Nedokáže říci, zda byla zakázka zisková nebo ztrátová, protože ve spojitosti s MS bylo několik rozdílných zakázek. Nedokáže rozlišit, zda v rámci jedné zakázky byly některé subdodávky ziskové a jiné ztrátové. Na zakázku pohlíží jako na celek. Stabilně platí, že se vydělává na hrubé stavební výrobě a prodělává na řemeslech, která potřebují hodně detailů. Dodávka nábytku je pro činnost společnosti neobvyklá, jde o zcela druhotnou záležitost, dělají to jen na žádost investora, který chce celou zakázku od jednoho dodavatele. Dodávky nábytku se řeší přes subdodavatele. V daném případě šlo o velké množství v časovém presu. Někaké počty dávali dohromady s policií asi před čtyřmi lety. Na subdodávky probíhá výběrové řízení.

Čerpání státní dotace je věcí investora. Platby chodily se zpožděním, což u státu bývá obvyklé. Smlouvy se subdodavateli se snaží plnit bez ohledu na zdroje od investora, platby jsou zpravidla kryty provozními úvěry. Úvěrové rámce mívají v řádech stamilionů.

Nedokázal se vyjádřit ke konkrétnímu časovému horizontu, dokdy měl být nábytek dodán ani k fakturaci nábytku investorovi.

Fakturace nemusí být navázána na termín dodávky. Je to otázka dohody. Nedokáže se vyjádřit ke smlouvám, protože on vidí jen faktury a toky peněz. Počty nábytku dle projektu jdou úplně mimo něj.

Teoreticky by asi šlo vyčíslit náklady vzniklé s dodatečným objednáním většího počtu nábytku. Asi by to řešil přes správní a výrobní režii. Jsou s tím spojené náklady od logistiky až po odstraňování vad a garance. Režii je možno vyčíslit v procentech za celou zakázku. Pracují s průměrnou sazbou správní režie ve výši 10 %, avšak u jednotlivých zakázek se faktická výše režie liší. Režii u konkrétní zakázky nelze přesně určit, může to pouze odhadovat. Větší režie je u zakázek s velkým množstvím malých položek. Ziskovost takové zakázky se projeví třeba až po pěti letech. V důsledku reklamací se po letech zisková zakázka může změnit ve ztrátovou.

V daném případě bylo u nábytku dost kvalitativních problémů, některé detaily se musely řešit velmi dlouho a velmi náročně, mohlo jít o statisíce až milióny. Neví, jaká byla záruční doba na dodaný nábytek.

Ing. Petr P [REDAKCE] vykonával stavební dozor v letech 2006 – 2008. V průběhu měsíce února nebo března, při provádění prací a revize celé dokumentace, bylo zjištěno, že zhruba na čtyřech blocích chybí nábytek. Okamžitě se začaly připravovat podklady, aby nábytek mohl být dodán. Nábytek měl být dodán k zahájení dalšího školního roku, aby koleje byly připraveny k nastěhování studentů, tedy od června do poloviny září.

Na přesný harmonogram prací si již nepamatuje. Bloky A,B,C se musely postupně dělat přes prázdniny, bloky C,D,E bylo zřejmě možno rekonstruovat během roku po jednotlivých sekcích, protože měly jiný systém obslužnosti. Každý blok měl čtyři schodiště, tedy sekce a rekonstrukce mohla probíhat po sekcích, kdy se studenti stěhovali z jedné sekce do druhé. Kapacita se tak snížila jen o jednu sekci. Bloky A,B,C tento systém neumožňovaly a proto se dělaly o prázdninách.

Nábytek v projektové dokumentaci byl pouze na jeden z bloků A,B nebo C a D,E nebo F. Ohledně chybějícího nábytku svědek ve spolupráci s projektantem připravoval podklady a

v jejich kanceláři se pak připravoval celý investiční záměr. Projektantem byla společnost SIAL, která dělala i původní projekt. Protože s tím byl obeznámen, byl i ve výběrové komisi. Neví, kdy přesně byl vybírán dodavatel, ale ze strany ministerstva školství byly problémy. Pokud by tato akce nedopadla, zůstaly by vybaveny pouze dva bloky kolejí a tím by to skončilo. S ministerstvem to bylo hodně zdlouhavé, Ing. N[REDAKCE] se dotazoval, komunikoval mailly, telefony, aby veškerou činnost urychlil. Cestoval i do Prahy a zkoušel nějaké intervence.

Vedení TUL bylo informováno na kontrolním dnu, které probíhaly jednou za 14 dní. Za TUL tam většinou chodil Ing. K[REDAKCE]. Zápisy z kontrolních dnů se zasílaly ing. K[REDAKCE] a kvestorovi.

Chybějící nábytek byl dodán asi v září a říjnu 2007. Problém byl do konce roku vyřešen. Jak byl nábytek hrazen, svědek neví, pouze potvrzoval faktury. Nábytek dodal SYNER jako generální dodavatel stavby. Určitě tam byli subdodavatelé, byli tam zástupci firmy Hané a nějaká další firma. Nábytek se montoval na místě, montáž prováděl subdodavatel. SYNER tam měl hlavního stavbyvedoucího a jeden čas čtyři mistry. Dva dohlíželi jen na nábytek. Byl dovážen kamiony na spodní parkoviště, kde byl překládán na menší auta a dovážen ke kolejím.

Ohledně kvality se nedokázal vyjádřit. Určitě byly nějaké reklamace, jejich rozsah však nezná.

Musela být speciální opatření, protože se všude pohybovali studenti. Byly vytvořeny koridory, zabezpečení, co se týká bezpečnosti práce a pohybu jak pracovníku, tak studentů. Bylo to složité. Stávalo se, že tam bylo denně povalené oplocení, byla tam ostraha, muselo se to hlídat. Opatření byla kvůli stavbě, ale kvůli nábytku byla posílena. Řešily se okamžité situace, nábytek se navážel i v noci. I na blocích A, B, C, které se dělaly o prázdninách, se pracovalo po patrech, vše se křížilo. Bylo to náročné, jak komunikačně, manipulací s materiálem, tak i časově. Nejprve bylo nutno vystěhovat a zlikvidovat starý nábytek a pak bylo možno zahájit stavební práce. V některých blocích se dělaly komplet podlahové konstrukce, oprava omítek, malby, elektroinstalace. V převážné části se dělaly komplet nové sociální buňky, tzn. s předsíňkou se sprchovým koutem, samostatným WC, kuchyňkou. Takže komplet se celé stávající zařízení muselo vybourat, dát nové podlahy, nové rozvody, nové omítky, štukování, někdy byly i nové podhledy. Po stavebních pracích následovalo nastěhování zařizovacích předmětů, byly tam vestavěné skříně. Takže rozsah bylo takový, že to byla v podstatě novostavba. Nebylo by možné použít starý nábytek, maximálně závěsné skříňky.

Pokud by nebyly finanční prostředky, zůstaly by prázdné pokoje, kromě toho by chyběly i některé stavební práce.

Na stavbě byl jeden dodavatel, který si to celé řídil. Svědek by si nedokázal představit, že by některou část řešil někdo jiný, protože celý areál byl jedním staveništěm. Musela by se vyřešit veškerá bezpečnostní opatření, co se týká dalšího vstupu na stavbu. Na stavbě má hlavní dodavatel veškeré zabezpečení, napojení na elektřinu, napojení na media, má tam své lidi, někdo musí celou stavbu garantovat.

Ing. Michal P[REDAKCE] byl v listopadu 2007 odvolán jsem z funkce ředitele z důvodu výměny ministra. Před tím přes jeho odbor probíhaly registrace veřejných zakázek, resp. peněz pro veřejné zakázky ze státního sektoru v oblasti školství. Ředitel registruje veřejné zakázky, které předtím projdou schvalovacím procesem napříč ministerstvem, na základě žádosti jednotlivých vysokých škol. V tom to případě TUL.

Obecně vzato, ministerstvo je v podstatě donátorem pro to, oč jednotlivé univerzity žádají. Ministerstvo si v době, kdy v roce 2006 úřad přebíral, stanovovalo, že nebude v zásadě kontrolovat přesně dění na jednotlivých akcích, protože mu to nevyplývá ze zákona. Povinnost je na straně vysokých škol. Některé akce samozřejmě dozorovali, když je vysoké školy pozvaly na kontrolní dny či k výběrovým řízením. Na předmětnou zakázku, na přesně

její systém, si již pro časový odstup nevzpomíná.

Ministerstvo vysílalo své zástupce jen k některým výběrovým řízením, protože to není jeho povinnost a nemělo na tyto kontroly prostředky.

Ohledně formy výběrových řízení ministerstvo rozpovíдалo pouze za exaktní právní posouzení, zda-li to, co zadavatel uvádí, odpovídá právnímu rámci stanoveným zákonem ČR, nebo neodpovídá. Obecně vše kontrolovali, avšak neví, zda i v této kauze. Odpovídal za to odbor právní, odbor legislativy.

Ke způsobu poskytování a čerpání dotace popsal standardní postup, že se vypisuje tzv. limitka, na základě které se čerpá. Ta vychází z požadavků organizace, která zasílá žádost o připsání peněz. Většinou to prochází přes další tři kontrolní mechanismy ministerstva, všechny kontrolní mechanismy mají k dispozici smlouvu s dodavatelem. K časovým limitům, ve kterých musí investor peníze vyčerpat, uvedl, že ať se děje, co se děje, stát má vždy zpoždění a v podstatě dluží. Prostředky lze převést do dalšího období, ale zase to musí být schváleno. Obecně vzato, převést prostředky z jednoho období do druhého se dají, vyjma specifických akcí, u nichž je nařízením dáno vyčerpání v jednotlivých letech. Ale pokud je to dlouhodobě plánovaná akce a dlouhodobý plán schvaluje ministerstvo financí, tak se převádět dají.

Na konkrétní zakázku si nevzpomíná. Oba obžalované zná pracovní a pokládá je za velmi slušné lidi. Od univerzity dostávali poštu s podpisem rektora, buď přímo jeho jménem, nebo jménem podřízených. Za asistence ministryně se účastnili i schůzek na TUL. S Ing. N[redacted] vedli čilou komunikaci týkající se jednotlivých akcí. Dle auditu NKÚ nebyl shledán jediný nálezk, kde by jako úřad v letech 2005 až 2012 postupovali špatně. Nevzpomíná si, že by došlo k tomu, aby nejdříve bylo vypsáno výběrové řízení a až poté došla žádost o souhlas. Není možné, aby na základě ústní dohody z časových důvodů, ministerstvo dalo souhlas s tím, že se papíry udělají teprve dodatečně. Stálo by však za to, prověřit e-mailovou korespondenci mezi právním odborem a univerzitou, protože i to je úřední dokument.

Kromě Prof. Konopy a Ing. N[redacted] jednali ještě s kvestorem, kterého však neměli moc rádi, protože dělal spoustu chyb. S Ing. N[redacted] vždy jednali na pracovní bázi. S panem rektorem osobně nikdy nejednal. Pan rektor vždy úřední formou zaslal žádost. Ministerstvo není nejrychlejší orgán a některé časové osy a plány jsou pak narušeny a s hlediska peněz to byl problém. S kvestorem jednali na pracovní bázi, kvestor vozil papíry, zápisy z jednání a vozil žádosti o financování a investiční záměry. Často mu to vraceli, když bylo nějaké pochybení. Jednalo se o pochybení v tom, co v té době vyžadovali do základních dokumentů.

Podmínky a čerpání dotací asi vůbec neřešili, protože ve finále čerpání schvaluje ministerstvo financí a takto velkou zakázku přímo ministři. Schvalovacím procesem přes ministerstvo financí se celý proces pochopitelně prodlužuje. Není stanovena žádná doba, obvykle se to vyřizuje do 30 dnů. U některé žádosti, kde součástí nabídky byly bankovní garance, se snažili uspíšit. Teprve po podpisu všech, kdo rozhodují, se dává organizacím schválení a možnost soutěžení. Ministerstvo je však schopno platit až v květnu.

Při dotazu na nutné podklady pro žádost o dotaci svědek přirovnal ministerstvo k bankomatu. Na ministerstvo se pošle papír, a z něj vypadnou peníze, ale musí být vše v pořádku. Oběh je přes finanční sekci, právní sekci a u vysokých škol přes sekci vysokých škol. Každý odbor se k tomu vyjádří a podle stanovisek se žádost předkládá k rozhodnutí buď ministřovi, nebo náměstkovi podle výše akce, popřípadě se to bere do porady vedení, která posoudí oprávněnost akce. V případě přesunu finančních prostředků do dalšího roku může získání stanoviska trvat i tři měsíce.

Ing. Zdeněk K[redacted] nastoupil na koleje a menzy jako asistent ředitele v roce 2002 a v roce 2004 se stal ředitelem kolejí a menz TUL. Rekonstrukce se týkala objektů, které měl na starosti. Neměl žádné pověření k vykonávání jakékoliv činnosti vzhledem k MS avšak pokládal za svou povinnost zúčastňovat se kontrolních dnů, aby předával požadavky od

dodavatele stavby firmy Syner na studenty a požadavky studentů na firmu Syner. Zároveň také korigovat některé chyby v projektu, které zjistil.

Odhalil např. chybu v umístění nočních stolků, které by podle projektové dokumentace bránily vysouvání vysouvacích lůžek. Byl autorem původní dokumentace, z níž vycházel investiční záměr zpracovaný I. [REDAKCE]. Vše v jeho dokumentaci bylo v pořádku, bylo třeba veškerý původní nábytek na všech blocích vyměnit.

V průběhu stavby zjistila paní M. [REDAKCE] chybu, že v původním projektu, který byl vypracován pro výběrové řízení, chyběl nábytek na 4 bloky. Byla to chyba projektanta, zapomněl se počet vynásobit třemi. On sám na chybu nepřišel, protože se ve výkazech nevyznal a nekontroloval je po položkách.

Po zjištění chyby to oznámil Ing. P. [REDAKCE] který pro něj byl partnerem při stavbě a stavební dozor. Další kroky měl udělat Ing. P. [REDAKCE]. Z vedení TUL informoval kvestora, který je jeho nadřízený.

Problém s řešením byl v tom, že rekonstrukci měli provést do začátku MS, a na rekonstrukci vlastního nábytku byly vyčleněny vždy měsíce červen, červenec, srpen a září, protože v té době tam nebydleli studenti. Jinak neměl možnost nikam studenty přestěhovat. Koleje byly plně obsazeny. Proto řešili rekonstrukci během prázdnin a na rekonstrukci všech 6 bloků byly dvojce prázdniny, v roce 2007 a 2008. Domluvil s dodavatelem stavby, že jeden blok bude uvolněn o jeden měsíc dřív, než se vystěhovávají studenti, tedy koncem května a v červnu se již mohlo rekonstruovat, ale to vždy jen jeden blok ze tří. Na jedny prázdniny vycházela rekonstrukce tří bloků a z toho vycházel i harmonogram. Aby se to stihlo, byla výjimka, že jeden blok se rekonstruoval během roku po sekcích a zhruba 100 studentů měli ubytováni na hotelu Liberec. První se rekonstruovaly bloky B, C a E, Děčko bylo v průběhu roku, poslední dvě sekce se rekonstruovaly během prázdnin a bloky A a F se rekonstruovaly druhé léto. Během prázdnin tam přijelo 50 kamionů, bylo to hodně nábytku, který se na dolním parkovišti překládal na menší nákladní automobily, aby se ke kolejím dostaly. Nábytek byl dodáván ještě asi během října a listopadu, svědek trval na tom, že k 27.9. musí být všude postele. Ostatní nábytek se nedoplňoval. Kamiony najížděly postupně, řídila si to společnost Syner. Ještě 27.9. měl schůzku s paní P. [REDAKCE], paní M. [REDAKCE] a Ing. P. [REDAKCE], kteří slíbili, že večer postele budou. Studenti si nestěžovali, takže dodány nejspíš byly, fyzicky to nekontroloval. Do září bylo třeba dodat nábytek na tři bloky.

Dodavatel byl jeden na celou stavbu a to firma Syner. Svědek si na jednotlivá výběrová řízení nepamatuje, byl u více výběrových řízení. Většinou byl univerzitou nominován za koleje.

Pokud by nábytek nebyl vysoutěžen, dopadlo by to špatně, původní nábytek byl z roku 1982, byl ve zdevastovaném stavu a nebylo možno ho pro MS použít. Starý nábytek musel být při rekonstrukci odstraněn, neměli na něj žádné skladovací prostory. Bez odstranění nábytku nebyla možná rekonstrukce.

Řešili asi 35 reklamací, ale u nábytku jich bylo minimum. Za jednu reklamaci přitom počítá všechny reklamace za určité období, které byly souhrnně zaslány jako jedna.

Yveta K. [REDAKCE] v roce 2007 pracovala na odboru investic jako vedoucí oddělení majetku veřejných vysokých škol a celou dobu se účastnila administrace celé akce. Nastoupila až v době po ukončeném výběrovém řízení. Dostala jsem se až k vlastní realizaci.

Nevzpomíná si na žádné další výběrové řízení. Ví, že došlo k nějakému navýšení, ale bylo administrováno v souladu se zákonem. Bylo tam jednací řízení bez uveřejnění a muselo se to administrovat přes odbor investic. Ve výběrové komisi nikdo z ministerstva nebyl. Univerzita se měla zeptat, ale nevzpomíná si, zda tak učinila a jestli účast požadovali. Výběrové řízení bylo asi na vícepráce. Domnívá se, že to neprocházelo žádným právním oddělením.

Na odboru investic není právník, posuzuje se věcný souhlas s investičním záměrem, tedy se schválenými ukazateli akce, které jsou dané nějakým rozhodnutím. Jsou to parametry

finanční, technické a časové. Výběrová řízení většinou posuzují z hlediska souladu těchto závazných ukazatelů. Legislativní správnost je vždy na zadavateli. K JŘBU zájemce doloží dodatek investičního záměru. Pokud to přesahuje 20 % původní zakázky, i bez právnického vzdělání pozná, že je to špatně. Jinak se práce zkoumají, ale nikoli podrobně, protože jsou jen administrátoři.

Po schválení investičního záměru je žadatel oprávněn vyhlásit výběrové řízení. Na základě výsledků výběrového řízení se schvaluje rozhodnutí o poskytnutí dotace. V roce 2007 byla jiná pravidla než nyní, svědkyně si je již nepamatovala. K rozhodnutí je nutno podat žádost s přílohou v podobě podkladů z výběrového řízení. Rozhodnutí vydává MŠMT, při částce nad sto miliónů tehdy, nyní dvě stě miliónů, je třeba ještě potvrzení ministerstva financí. V případě navýšení se částka přičítá k původní výši zakázky. Ministerstvo financí rozhodnutí schvaluje na základě podkladů doručených MŠMT. Posílají žádost a výtah z investičního záměru. Rozhodnutí podepisuje ministr, ministerstvo financí však může operaci zamítnout. Jistota poskytnutí dotace předem nikdy není.

Svědkyně nebyla osobně na žádném kontrolním dnu, asi tam jezdil ředitel odboru. Za TUL komunikovala s kvestorem. Navštěvoval ji i Ing. N [REDAKCE] z I [REDAKCE], který jí vozil dokumentaci. Nebylo to standardní a opakovaně chtěla podklady přímo od TUL. Neví o ničem, co by nešlo řešit korespondenčně.

O tom, že vítěz výběrového řízení byl vyhlášen dříve, než byla učiněna žádost na ministerstvo, se dozvěděla až z průběhu kontroly NKÚ, která je informovala, že tyto věci se děly. Teprve po předložení dokumentů zjistili, že smlouva byla podepsána dříve. Neví, zda se to týká projednávaného výběrového řízení. Sami si to ověřili při závěrečném vyhodnocení akce, když jako ministerstvo tam poslali vlastní kontrolu.

Nepamatuje si na konkrétní situaci, ale v současné době by určitě nešlo napřed něco udělat reálně a administrativním řízením to nechat projít později. Určitě nevěděla, že v době, kdy došlo ke schválení dotace, již bylo skončeno výběrové řízení. Je běžné, že bývá časový pres na administraci, ale na konkrétní případ si nevzpomíná. Určitě však sama nedala souhlas k tomu, aby se něco realizovalo a administrovalo dodatečně.

Podmínky čerpání dotací jsou doručovány příjemci dotace, v tomto případě TUL. Nepamatuje si, zda a komu byly podmínky v tomto případě doručeny.

S Ing. N [REDAKCE] většinou jednala o administraci záměru. Projednávala s ním technické parametry, které chtěla upřesnit, aby zaregistrované parametry byly v souladu s parametry dokumentace programu. Pokud nosil žádosti, tak je vracela, protože musely být podepsány příjemcem dotace. Jednali spolu asi dvakrát, jinak po mailu. E-mailová komunikace nebyla nijak četná, týkala se časového úseku, kdy se projednával ten dodatek.

Součástí podkladových materiálů pro rozhodnutí o přidělení dotace byl i způsob veřejné soutěže. Pokud by zjistili nesprávný či nevhodný způsob, projednali by to a v případě nesouladu s investičním záměrem, by to vrátili. V případě zjištění nesouladu s předloženými dokumenty v zadávací dokumentaci by žádost zamítli. Pokud by ministerstvo s poskytnutím dotace nesouhlasilo, dotaci by nedostali. Univerzita by pak musela zaplatit ze svého nebo zrušit soutěž a vypsát ji znovu.

Připustila, že na základě kontroly NKÚ bylo zjištěno, že celá generální zakázka byla zadána špatně od počátku, nikoliv pouze v uvedeném JŘBU. Nedokáže to sama posoudit, nemá právnické vzdělání. U původního výběrového řízení nebyla.

Jindřiška M [REDAKCE] byla zaměstnána u společnosti Syner jako přípravař. Její povinností bylo zajistit veškeré materiály, subdodávky, hlídat harmonogram, spolupracovat se stavbou. Měla odpovědnost za celek. Neví, kdo konkrétně zjistil, že chybí nábytek. Bylo to na jaře 2007, když kontrolovali dokumentaci s Ing. P [REDAKCE]. Řešili to na kontrolním dnu. Nejprve museli zmapovat, co chybí a připravit podklady pro další řízení. To bylo náplní technického oddělení. Počet kusů neví, ale chyběl nábytek do 4 bloků. V kontraktu byl nábytek vždy jen na jeden typový blok, tedy pro A a D, na zbytek nebyl.

Stavba byla řešena tak, že univerzita umožnila přístup jen v letních měsících, a to někde jen částečně. Tři bloky museli dokončit v létě 2007. Na dva bloky nábytek chyběl. Od září měli pokračovat postupnou rekonstrukcí bloku E, takže tam by nábytek také chyběl. Firma rozhodla, že je nutno splnit termíny a tedy pokračovat ve stavbě, a obchodní oddělení se pravděpodobně pokusí nějakým způsobem s investorem jednat, aby se zajistila dodatečná investice nebo dodatek, či vícepráce v předpokládaném rozsahu. Pokračovali ve stavbě, jako by se nic nestalo a měli kompletně objem s investorem nasmlouván a finančně zajištěn včetně nábytku. Nechyběl jen nábytek, chyběly i práce s tím související. Dokonce i elektroinstalace, podlahové krytiny. Smlouva však neumožňovala dílo přerušit nebo zastavit a čekat, až se to vyřeší. Bylo to riziko firmy, která rozhodla, že se musí pokračovat. Měli sankcionovaný termín a byl i obecný tlak na dokončení kvůli MS.

Protože se jednalo o tisíce postelí a nábytku, tak i příprava u subdodavatele byla dlouhodobá a navíc se jednalo asi u 30 % nábytku o atypický.

Na nábytek muselo být vypsáno nové výběrové řízení. Nábytek byl dodán v srpnu a v září 2007. Bez nábytku nebylo možno dokončit ani stavební práce. Souviselo to s malbami, elektroinstalacemi, se závěsy, záclonami, s dodávkou matrací apod. Nedodání nábytku bylo nemyslitelné. Investor měl objednanu kompletní rekonstrukci včetně nábytku a samozřejmě předpokládal, že po skončení jednotlivých etap tam bude nábytek, aby měli studenti kde bydlet. Kontrakt byl uzavřen včetně nábytku. Nic jim nedovolovalo nábytek neudělat.

Nábytek byl nakonec dodán v plném rozsahu.

Nějaké reklamace postupem času byly, ale nedokáže se vyjádřit k rozsahu. Řešily se opravou nebo výměnou. Náklady nesl Syner. Pokud to bylo možné, byly pak uplatněny vůči subdodavateli.

Nedomnívá se, že by dodávka nábytku byla zisková, kvůli obrovskému rozsahu a riziku atypů. Nebyla asi ani ztrátová.

Výběr subdodavatele byl přímo v náplni práce svědkyně. Vybrána byla společnost Hané. Nábytek byl součástí původního kontraktu jako celku, takže to bylo vypsáno pravděpodobně jako jedna akce. Na nábytek, který v původním investičním záměru chyběl, se následně uzavíral dodatek.

Na chybějící nábytek nebyla uzavírána nová smlouva. Byla uzavřena původní smlouva s firmou Hané, k níž byl sjednán dodatek po provedené revizi. S firmou Hané se však po první etapě rozešli ve zlém, protože nestíhala termíny. Sama jednatelka paní P. chtěla od smlouvy pro druhou etapu odstoupit, takže se pro ni dělal dodatek jen na nějaké zbytky, co chtěla dodat. Hlavní část výroby převzal pan S. který dodal pouze jednu sekci na bloku E. Pak došlo k neshodám mezi firmou Hané a panem S., který pro ně nábytek původně vyráběl. Po skončení ze strany pana S. převzala zakázku firma Lama, pan L.

Ing. Vladimír V. v roce 2007 pracoval na investičním odboru ministerstva školství. Ohledně této veřejné zakázky jednal s kvestorem panem S. Několikrát hovořil i s Ing. N., ale ten pro něj nebyl adekvátní osobou k jednání. Ing. N. několikrát přivezl nějaké dokumenty, aby urychlil jednání. Na podrobnosti si nevzpomíná. Přímě s rektorem nikdy nejednal. Nevzpomíná si ani na písemnou komunikaci. Veškeré dokumenty podepisoval kvestor.

Rozhodování o dotaci je na základě žádosti a záměru připraveného školou. Pak probíhá schvalovací kolečko. Na konci je rozhodnutí o přidělení dotace a škola poté prostřednictvím ministerstva investuje stavbu.

Na rozhodnutí jsou vždy napsány podmínky, za jakým ministerstvo dotaci poskytuje. Zda je tam i forma výběrového řízení se svědek nedokázal vyjádřit. Podmínky, které se kontrolovaly, si nepamatuje. Neví, zda byly kontrolovány podklady po právní stránce. Spisy asi chodily přes právní oddělení. Na hlavičce spisu je uvedeno, přes která oddělení prošel.

Nedokázal se vyjádřit ani k postupu při schvalování rozhodnutí ministerstvem financí. Dělal to referenti. Domnívá se, že se to předjednávalo, aby nedocházelo ke zbytečnému

prodlení nebo vracení. Mohlo se proto stát, že věděli, že dotace bude schválena, dříve než přišlo rozhodnutí. Teoreticky se informace mohla dostat i k žadateli.

Neví, zda ministerstvo mělo zájem účastnit se ve výběrové komisi. Obecně to tak bývalo, ale ne ve všech případech.

V případě změny parametrů musí investor požádat o změnu závazných parametrů a následuje změnové rozhodnutí. Nesetkal se s přístupem, že by se s žadatelem domluvil neformální postup, s tím že se „papíry“ dořeší později.

O problémech se zakázkami v souvislosti s MS 2009 se obecně ví, svědek však nemá jiné poznatky, než z novin.

Přesun finančních prostředků do dalšího roku se děl běžně. Vždy však hrozí, že o takové prostředky mohou přijít. Drželo se však nepsané pravidlo, že u rozestavěných staveb se prostředky nekrátily, ale tlak na jejich vyčerpání v daném roce byl vždy velký.

V případě, že by součástí žádosti o přidělení dotace byly podklady se špatně vybranou veřejnou soutěží, by se to muselo asi zastavit, svědek si to nedokáže představit, s ničím takovým se nesetkal. Pokud byly TUL přiděleny prostředky, takové podezření zřejmě nenastalo.

Ing. Vladimír S. je v současné době a byl i v roce 2007 kvestorem TUL. Zadání veřejné zakázky v roce 2007 proběhlo stejně jako u ostatních veřejných zakázek. Protože nemají dostatečnou odbornost, na organizaci výběrových řízení si vždy najímají externí službu. V tomto případě to byla firma I., která měla podle smlouvy udělat kompletní organizování a zajištění výběrových řízení, včetně způsobu výběru uchazeče. Rozhodování o složení hodnotící komise náleží rektorovi. Způsob výběru uchazeče byl stanoven mandátářem. Navržený způsob vždy akceptují. Pokud jde o dotaci, potřebují ještě souhlas MŠMT v každém kroku akce, včetně způsobu výběrového řízení. Za TUL komunikoval s ministerstvem na základě plné moci Ing. N. Pokud ministerstvo komunikovalo prostřednictvím dopisů či e.mailů, předávali je k vyřízení mandatáři. TUL podávala veškeré podklady ministerstvu prostřednictvím I. Ohledně této zakázky byl svědek v Praze jen jednou a to na výzvu ministerstva a jel tam se souhlasem pana rektora. Jednal s Ing. K. Jako zástupce univerzity jednal s ing. V. ve věci stavby informačního centra, která probíhala současně. O uvedené stavbě jednal i s Ing. P. Stavba byla dokončena v půlce roku 2007 a ukončena administrativně byla až letos.

Důvodem vypsání veřejné zakázky byly změny na stavbě včetně zjištění, že chybí nábytek. Kdy to bylo zjištěno, už přesně neví, ale řešení přijali tak, jak jim bylo navrženo. Sám svědek ve věci této zakázky nic nezařizoval. Vše zařizuje odborná firma, oni jen podepisují, co je potřeba. Firma doporučuje, rozhodnutí činí statutární orgán, tedy rektor. Doporučení nekontrolují. Tuto službu si zajišťují právě z důvodu nedostatku odbornosti.

Nikdy nezasahují do rozhodnutí, řídí se doporučením komise.

Nedá se říct, za jak dlouho po schválení dotace přijdou peníze. Na základě rozhodnutí je uvolněna limitka, peníze jsou uvolněny v bance, která je určena státem a TUL přijaté a potvrzené faktury předává do banky k úhradě. Peníze fyzicky nepřijímají. Limitka je jen na uvolnění limitu a peníze jsou uvolňovány mechanismem, který je zcela mimo průběh stavby. Takže musí standardně docházet k tomu, že faktury jsou přijímány, aniž by na ně byly peníze. Není možné čerpat peníze přidělené pro daný rok v roce následujícím, muselo by to změnit ministerstvo. Nevyčerpají-li dotaci v daném roce, musí ji vrátit. Znamená to nedodržení podmínek a další penalizaci.

Dodatečnou dodávku nábytku bylo potřeba zajistit tak, aby mohli ubytovávat studenty. Nemá přehled o rozsahu jednotlivých prací, nebyl pověřen k účasti na stavbě. Měl to na starosti ředitel kolejí a menz, který se účastnil kontrolních dnů. K zajištění dodatečné veřejné zakázky byl zřejmě sepsán dodatek smlouvy a to až zpětně, když byli upozorněni, že to bude za další úhradu.

Zjištění chybějícího nábytku byl fatální problém. V první fázi řešili, že nábytek chybí a

nemají na něj peníze. Počet byl sdělen a zdůvodněn početní chybou. Nábytek musel být dodáván současně s realizací stavby, protože přebírali kompletně zrekonstruované pokoje, včetně nábytku tak, aby do nich mohli okamžitě stěhovat studenty.

Prvotní investiční záměr zpracovával ředitel kolejí a menz. Svědek pouze společně s rektorem investiční záměry podepisoval. Stavební dokumentaci nestudoval ani nepodepisoval. Podepisoval pouze investiční záměr a výkazové tabulky, což je standardní u všech akcí. Neví ani o žádném poradním výboru.

O celé akci jednali s Ing. K. [REDAKCE] o tom, že koleje měly sloužit jako ubytovací zařízení pro sportovce. Byly tam i nějaké kontroly ze strany FIS.

Podmínka ministerstva, že celá zakázka bude realizována jedním generálním dodavatelem, byla u předchozí zakázky.

Z výpovědi Hany M. [REDAKCE] bylo zjištěno, že byli dodavateli nábytku na koleje TUL. Uzavření smlouvy je dlouhodobější proces, protože vždy probíhá stylem výběrového řízení. K tomu je i projektová dokumentace, která je nedílnou součástí poptávek ve výběrovém řízení. Zřejmě to probíhalo ve standardní lhůtě, tak jako všechna výběrová řízení. Může to trvat třeba půl roku i déle. Všechno se projednává s projekční firmou, která nábytek navrhuje. Dělal se tam i vzorové pokoje. Nevzpomíná si, že by v průběhu vyjednávání smlouvy došlo k nějakým výrazným změnám. Nábytek byl dodáván v objemu asi 40 miliónů korun. Od počátku se jednalo o této částce, pokud došlo k nějakým změnám, byly to malé dílčí změny. Nábytek měl být dodáván v průběhu prázdnin. Ohledně výrobních kapacit spolupracovali s firmou DS S. [REDAKCE] Ta měla nařezat kusy nábytku, které se pak montovaly na kolejích.

Smlouvy byly nastaveny podle požadavků objednatele, podle termínů, které měl dodržet generální dodavatel. Na montáži nábytku byli domluveni s firmou, která to měla montovat, avšak nebyla schopna dílo dokončit, takže to celé dělali sami. Po nocích a 24 hodin tak, aby to bylo dodáno včas a v řádném termínu. Výrazně se jim tím zvýšily náklady. Zakázka proto nebyla zisková. Do jejich zakázky Syner nijak nezasahoval, nezapojoval se ani do navážení nábytku na koleje. Práce samozřejmě musela být se Synerem koordinována. Jinak by to nebylo hotové. Byla v tom kompletní příprava projektu, koučink projektu a realizace závisela na společnosti SYNER. Činnost na kolejích byla složitým procesem, protože během krátké doby muselo být dodáno enormní množství nábytku. Vznikal tak při montážích zmatek.

Firma nabízí množstevní slevy třeba už od tří kusů. Množství objednaného zboží má vliv na cenu za jednotku.

Rozsah vad a nedodělků byl přiměřený dodanému množství.

Stavba proběhla v rekordně krátkém termínu, což si málokdo umí představit. Příprava projektu byla náročná, měla určité rezervy. Vystávala spousta problémů, např. že na jednom patře, kde se měl dělat nábytek, se začaly dělat podlahy. Tak se muselo dělat jinde. Takovýchto peripetií tam byla celá řada.

Kdyby tendr vyhlásila přímo TUL, určitě by se zúčastnili. Bylo jim jedno, zda je poptává společnost stavební, nebo přímo univerzita. Nedělají v tom rozdíly. Bez koordinace se Synerem na staveništi by však dodávka nebyla možná.

Vladimír D. [REDAKCE] se vyjadřoval k nákladům společnosti Syner v souvislosti s dodávkou volného nábytku. Nebyla zajišťována žádná ostraha staveniště, skladovací prostory si zajišťovali subdodavatelé. Při všech akcích při rekonstrukci kolejí byla spotřebovávána elektrická energie. Jistě byly i náklady na koordinaci dodávek nábytku, ale z důvodu provádění souběžných stavebních prací je lze těžko oddělit. Koordinaci prováděli vždy pracovníci společnosti Syner. K dodávkám nábytku nebyl vyčleněn žádný speciální pracovník, nicméně byl kvůli tomu zvýšen počet techniků. Technici koordinovali stavební práce i dodávky nábytku a proto nelze náklady na dodání nábytku přesně oddělit. Zvýšené byly nepochybně náklady za energie při práci v noci, za dopravu techniků a jiných

zaměstnanců na stavenišťe a náklady za přesčasy. Nelze je však oddělit a vyčíslit.

Jiří Š. se jako správce kolejí byl po většinu času rekonstrukce na místě a účastnil se kontrolních dnů. Dokáže se vyjádřit pouze k praktickým otázkám, nikoliv k obsahu smluv a k tomu, zda rozsah prací odpovídá smluvní dokumentaci. Rekonstrukce pokojů se prováděla tak, že se vystěhoval starý nábytek, provedly se opravy a rekonstrukce a nastěhoval se nábytek nový. Zároveň s pokoji se rekonstruovaly i chodby a i pro velké množství nebylo možno na nich starý nábytek uskladnit. Jiné prostory pro jeho uskladnění rovněž nebylo možno zajistit. Vystěhování starého nábytku bylo inzerováno a byl přímo z kolejí rozprodáván široké veřejnosti. Zbylý nábytek byl vyhazován a likvidován. Po dokončení stavební rekonstrukce byl navážen nový nábytek, jehož dodávka a montáž byla věcí dodavatele. Bylo však vhodné, aby dodávku zajišťovala společnost Syner, protože zajišťovala časovou posloupnost a synchronizaci rekonstrukcí a dodávek. Pokud by nábytek dodávaly přímo nábytkářské firmy, musela by celou koordinaci řešit TUL.

Ing. Petr Š. se jako vedoucí technického úseku TUL vyjadřoval k organizační struktuře TUL a Kolejí a menz (KaM). Při stavební akci rekonstrukce kolejí a menz v souvislosti s konáním mistrovství světa v lyžování však nedošlo ke spolupráci mezi TU a KaM. Bylo mu řečeno kvestorem, že akci bude zajišťovat externí subjekt, což se vzhledem k rozsahu rekonstrukce dalo očekávat. TU neprováděla žádné dílčí činnosti, vyjma evidence došlých faktur pro evidenci majetku a zhodnocení staveb. Na zakázky malého rozsahu si organizaci výběrového řízení organizuje TU samostatně, u větších zakázek je někdy zajišťuje externí subjekt. Vše záleží na dohodě s kvestorem a na kapacitních a odborných možnostech TU.

Z provedených listinných důkazů bylo zjištěno, že trestní oznámení podal v únoru 2009 NKÚ pro podezření na porušování závazných pravidel hospodářského styku. Dle protokolu NKÚ o kontrole č.07/27 TUL vypsala JŘBU 20.8.2007, žádosti o souhlas byly zasílány až po jeho skončení. TUL smlouvu o dílo uzavřela již 22.10.2007, tedy před schválením dotace MF dne 30.11.2007.

Na základě výsledků zadávacího řízení byla dne 30.10.2006 uzavřena mezi TUL a společností Syner smlouva o dílo (dále jen SoD) č. H029/06/01021 v celkovém objemu 236 909 157 Kč bez DPH. Na tuto zakázku byly použity přidělené dotační finanční prostředky ze státního rozpočtu. Součástí předmětu plnění této smlouvy byla i dodávka volného nábytku na pokoje kolejí a menz TUL. K přípravě a realizaci stavby včetně komplexního zajištění výběrového řízení na zhotovitele stavby v souladu se zákonem byla mandantem TUL jako mandatář zmocněna spol. I. a to na základě mandátní smlouvy datované 08/2005, v rámci které byla mandatáři též udělena plná moc.

Z výkazu výměr pro nabídkový rozpočet dodavatele ze dne 15.9.2006 je patrné, že u objektu SO 07 jsou u částí Rekonstrukce pokojů – bloky A; B; C a Rekonstrukce pokojů – bloky D; E; F náklady uvedeny souhrnně vždy za tři bloky dohromady (přičemž jak vyplývá z dalších důkazů, nebyly vynásobeny počtem 3 dle počtu kolejí)

Dne 30.3.2007 uzavřela spol. Syner smlouvu o dílo s HANE Interiér s.r.o. na dodávku nábytku, která však obsahuje kompletní nábytek na všechny bloky. Dodatkem k této smlouvě ze dne 29.6.2007 se měnily pouze jednotlivosti.

Dne 12.4.2007 zaslal prof. Konopa MŠMT žádost o dodatečné přidělení finančních prostředků z důvodu chyby v projektové dokumentaci. Dne 4.5.2007 vrátilo MŠMT prostřednictvím ing. P. žádost dopisem adresovaným kvestoru S. s tím, že je nutné předložit dodatek investičního záměru, který podléhá schválení MŠMT a MF.

Dne 21.5.2007 je datován dodatek č.2 investičního záměru. Dopisem z 27.6.2007 ing. P. z MŠMT adresovaným kvestorovi byl dodatek investičního záměru vrácen s připomínkami, a žádostí o zdůvodnění navýšení. Dopisem prof. Konopy ing. P. z 11.7.2007 bylo navýšení zdůvodněno požadavkem FIS na ubytování závodníků, s tím, že

původně byl záměr rekonstruovat koleje pouze pro doprovodný personál a předpokládala se rekonstrukce pouze v části objektů.

Další znění dodatku č. 2 investičního záměru je datováno 14.9.2007. stejným dnem je datován dodatek smlouvy o dílo mezi TUL a spol. Syner, podepsaný prof. Konopou dne 22.10.2007, a výkaz výměr.

Z dokumentace k JŘBU bylo zjištěno, že výzva k jednání podepsaná ing. N[redacted] za společnost I[redacted] pověřenou výkonem zadavatelské činnosti adresovaná spol. Syner je datována 20.8.2007. Stejným dnem je datováno vypsání JŘBU podepsané prof. Konopou s tím, že osobou pověřenou k odbornému a organizačnímu zajištění je I[redacted] zastoupená ing. N[redacted]. (Opravené a doplněné vypsání JŘBU ohledně stejného předmětu je datováno 31.8.2007) Dne 21.8.2007 byli prof. Konopou jmenováni členové komise: Prof. Dr. Ing. Zdeněk K[redacted], prorektor TUL, Ing. Karel N[redacted] jednatel SIAL s.r.o., Ing. Zdeněk K[redacted], ředitel Kolejí a menz TUL, Ing. Josef N[redacted], jednatel I[redacted] Ing. Petr P[redacted] z I[redacted] a jako náhradníci Ing. Vladimír S[redacted], kvestor TUL, Ing. Petr Š[redacted], vedoucí technického útvaru TUL, Ing. Josef F[redacted], jednatel SIAL s.r.o., Petr S[redacted], stavební technik I[redacted].

Dne 22.8.2007 je datována pozvánka na jednání komise dne 29.8.2007 podepsaná ing. N[redacted]. Dle prezenční listiny byli jednání přítomni všichni řádní členové komise a za spol. Syner s.r.o. paní J. M[redacted] na základě plné moci z 24.8.2007.

Dle protokolu podepsali členové čestné prohlášení a předmětem jednání bylo vymezení předmětu dodatečných stavebních prací. Jednání bylo ukončeno se závěrem, že zadavatel vyzve Syner s.r.o. k podání nabídky s termínem do 14.9.2007.

Výzva k podání nabídky adresovaná Syneru je datována 31.8.2007 a podepsaná Ing. N[redacted].

Pozvánka na jednání komise z 3.9.2007 na jednání komise 14.9.2007 je opět podepsaná Ing. N[redacted] jako jednatelem I[redacted] pověřené výkonem zadavatelských činností. Dle protokolu o průběhu II. jednání komise se zúčastnili všichni řádní členové a bylo konstatováno, že nabídku lze považovat za akceptovatelnou. Komise proto doporučuje uzavřít dodatek smlouvy s uchazečem Syner s.r.o.

Dne 1.10.2007 pak prof. Konopa jako rektor TUL rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky.

Dopisem ze dne 2.10.2007 zaslal ing. Josef N[redacted] spol. Syner s.r.o. oznámení o výběru nejvhodnější nabídky.

Z obsahu dodatku smlouvy o dílo bylo zjištěno, že jej prof. Konopa podepsal dne 22.10.2007.

Z informačního systému o veřejných zakázkách pak vyplývá, že zakázka byla zadána 22.10.2007, požadavek na uveřejnění informací o zakázce v IS VZ US byl odeslán dne 17.12.2007 a data byla zveřejněna 21.12.2007.

Z obsahu dopisu ing. P[redacted] podepsaného v zastoupení jinou osobou (podpis je nečitelný) kvestorovi z listopadu 2007 zn. 25856/2007-48 vyplývá, že MF vrátilo dopisem z 30.10. žádost o souhlas se změnou Rozhodnutí o poskytnutí dotace s připomínkami – zdůvodnění snížení hodnot technických parametrů, stavební objekty mimo vybavení již byly zahrnuty do stavebního programu, nelze akceptovat požadavky Magistrátu města Liberec nad rámec stavebního povolení.

Dnem 8.11.2007 je datovaný dopis Prof. Konopy ing. P[redacted] z 8.11.2007 obsahující žádost o souhlas se zadáním prací dle dodatku č.2 formou JŘBU dosavadnímu zhotoviteli, s tím, že práce je nutno provést částečně ještě v roce 2007. Předpoklad skončení JŘBU je asi do 20.11.

Tento požadavek pak zdůrazňuje i e-mail ing. N[redacted] ing. P[redacted] z 12.11.2007, který poslal žádost TUL o souhlas se zadáním zakázky (JŘBU) současnému dodavateli, s tím, že záležitost spěchá, protože do konce roku je třeba dodat nábytek za 20 miliónů.

Ze dne 14.11.2007 je e-mail ing N [redacted] adresovaný ing. K [redacted] obsahující informaci, že by bylo vhodné udělit souhlas s JŘBU v rozsahu dodatku č.2 a po souhlasu MF by celou záležitost zůřadovali administrativně.

Dne 23.11.2007 byl zaslán e-mail ing K [redacted] adresovaný I [redacted] že souhlasí se zahájením výběrového řízení s tím, že smlouva nesmí být podepsána před potvrzením změnového Rozhodnutí MF.

Dopisem ze dne 28.11.2007 požádal prof. Konopa ing. P [redacted] o vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu. Práce byly zadány formou JŘBU současnému zhotoviteli.

Dodatek k mandátní smlouvě mezi TUL a I [redacted] z 5.2.2008 se týká činností v roce 2007, včetně JŘBU.

Dle stanoviska o ÚOHS z 12.7.2010 k zákonu o zadávání veřejných zakázek v daném případě nebyla dána výjimka pro konání JŘBU. Žádné řízení však v této věci zahájeno nebylo.

Z přehledu stavebních veřejných zakázek vyhlášených TUL od 1.1.2004 do 31.12.2007 bylo zjištěno celkem 46 zadáných veřejných zakázek. Dle smlouvy o poskytování právních služeb s advokátem JUDr. Vladimírem Töglem a dodatků vyplývá, že účelem právní pomoci bylo právě zadávání veřejných zakázek.

Výše hrubého prospěchu byla policejním orgánem vypočtena jako rozdíl nákupních a prodejních cen volného nábytku dle fakturace a výše čistého prospěchu jako hrubý prospěch snížený o sazbu daně z příjmu právnických osob.

Z průvodního dopisu Tomáše M [redacted] z MŠMT kvestoru S [redacted] z 10.5.2006 o rozhodnutí o registraci projektu v ISPROFIN bylo zjištěna registrace projektu pod evidenčním číslem 233 34I-5615, výše a forma účasti státního rozpočtu a pravidla projektového řízení.

Podle pokynů pro zadání realizace projektu z 3.4.2006 podepsané za MŠMT ing Valáškem měl být výběr zhotovitele realizován způsobem odsouhlaseným MŠMT. v bodě 8 bylo stanoveno, že pokud nabídka vybraného zhotovitele bude odpovídat schváleným projektovým a finančním parametrům, může účastník programu uzavřít smlouvu o dílo před vydáním Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování projektu. Podle bodu 9 pokud nabídka zhotovitele v některých částech nebude odpovídat projektovým a finančním parametrům, lze smlouvu uzavřít až po vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu odsouhlaseného ministerstvem financí ve smyslu vyhlášky č. 40/2001 Sb., §7 odst.7.

Dle protokolu o výsledku kontroly MŠMT z 29.9.2009 porušila TUL pravidla projektového řízení mj. tím, že uzavřela Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo se zhotovitelem dne 22.10.2007 ještě před vydáním rozhodnutí o poskytnutí dotace (MŠMT schválilo dne 1.10.2007), které bylo schváleno MF dne 30.11.2007. O souhlas s podpisem dodatku požádala TUL dopisem ze dne 28.11.2007, kdy již byl dodatek podepsán. V souvislosti se zabezpečením dodatečných prací požádala TUL dopisem z 28.11.2007 o vydání rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování akce, k němuž předložila výsledky výběrového řízení na zhotovitele dodatečných prací. Podle předložených podkladů nebylo MŠMT o způsobu zajištění zhotovitele informováno a nebylo v příslušných komisích zastoupeno. dále bylo konstatováno porušování § 9 odst.1,2, § 16 odst.2 písm.a) a § 23 odst.7 písm.a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách tím, že TUL vypsala výběrové řízení formou jednacího řízení bez uveřejnění k zabezpečení provedení stavebních prací včetně dodávky volného nábytku v ceně 28 983 182 Kč, přestože s přihlédnutím k citovaným ustanovením dodávka volného nábytku není stavební prací ani dodávkou, která by byla nezbytná k provedení předmětu veřejné zakázky.

Na objednávku advokátní kanceláře JUDr. Tomáše Gřivny, obhájce obžalovaného ing. N [redacted], zhotovil znalecký ústav Grant Thornton Valuations, a.s. znalecký posudek k posouzení stanovení čistého prospěchu (zisku) společnosti SYNER s.r.o. při realizaci veřejné zakázky „MS 2009 – Úprava ubytovacích kapacit na kolejích Technické university

v Liberci-Harcově – dodatečné práce.

Metodou režijní přírážky byla zjištěna hodnota čistého zisku ve výši 1 712 576 Kč, metodou ocenění na základě procesů (metoda ABC) byla výše čistého zisku ve výši 1 314 820 Kč. Nelze jednoznačně říci, že by náklady na celou zakázku volného nábytku byly nižší v případě, že by investor uzavřel smlouvu přímo se subdodavatelem.

Ke zpracování posudku byl v hlavním líčení za zpracovatele vyslechnut Miroslav H[REDACTED]

Znalci byli seznámeni s obsahem trestního spisu. Zvolili metodu přiměřených nákladů v rámci ekonomického subjektu a metodu režijních nákladů. U metody režijních nákladů ve spolupráci se společností SYNER absolvovali několik individuálních schůzek s konkrétními zaměstnanci, kteří se na předmětné zakázce podíleli, měli k dispozici interní dokumenty od organizačního řádu přes procesy, které jsou ve firmě nastaveny. Ověřovali jednotlivé kroky, které v rámci zakázky museli absolvovat. Tedy všechny činnosti, časové rozměry atd. Vycházeli z podkladů, které měli k dispozici od společnosti SYNER. Druhá metoda, je relativně férovější z hlediska přístupu, protože dokáže přesněji alokovat veškeré náklady, aktiva k započtení a které jsou spojeny s danou službou a procesem. Ani přes součinnost se společností SYNER a své znalosti nebyli schopni kvantifikovat veškeré náklady. Existují určité skupiny, kde by bylo třeba dělat složitější analýzy. U metody přiměřených nákladů se kvantifikují veškeré náklady na danou zakázku.

Zcela jistě se mění náklady při porovnání nové zakázky a rozšíření zakázky původní.

Policejní orgán vzal pouze náklady, za které bylo nakoupeno a předáno investorovi, což je hrubá výše asi 12 %. To je cena obvyklá z hlediska marží. Po zohlednění veškerých nákladů, které k tomu patří, lze odhadnout, že se jednalo o jednotky procent.

Dle názoru znalce subjekt, který nemá zkušenosti s takovýmto typem zakázky, by měl náklady řádově vyšší.

Takový subjekt jako je SYNER, který dělá takovéto zakázky a bude je dělat i do budoucna, má určité portfolio subjektů, se kterými spolupracuje. Jiný subjekt by byl v jiné pozici z hlediska vyjednávání o ceně se zohledněním rizik z ojedinelé zakázky, je to i úspora času a rizik spojených s variabilitou zakázky. V případě obdobné multioborové společnosti jako SYNER lze náklady předpokládat stejné.

Na základě provedených důkazů soud shledal, že skutek, pro který jsou obžalovaní stíháni, se stal, avšak ne zcela přesně tak, jak je popsán v obžalobě a zprošťujícím výroku rozsudku.

Prokázáno je postavení obžalovaných, Prof. Ing. Vojtěch Konopa, CSc. jako rektora - statutárního zástupce Technické univerzity v Liberci, která byla zadavatelem veřejné zakázky „MS 2009 - Úprava ubytovacích kapacit na kolejích TUL v Liberci – Harcově – dodatečné práce“, vypsané dne 20.08.2007, zadavatelem evidované pod č.j. CC/JŘBU/TUL2/07 a označené v Informačním systému veřejných zakázek – IS VZ US evidenčním číslem veřejné zakázky 60013621, v informačním systému ISPROFIN je tato zakázka evidována pod číslem 233 34I-5615 a Ing. Josefa N[REDACTED] - jednatele společnosti I[REDACTED], IČ: [REDACTED], pověřené výkonem zadavatelské činnosti, tedy jako pořadatele veřejné soutěže.

Ohledně mandátní smlouvy má soud za prokázané, že činnost pořadatele veřejné soutěže na uvedenou veřejnou zakázku se neděla na základě plné moci ze srpna 2005, ale na základě ústní dohody, později písemně podchycené v mandátní smlouvě datované v únoru 2008. Mandátní smlouva ze srpna 2005 nemohla počítat s později zjištěnou chybou a nutností nového výběrového řízení.

Dále má soud na základě zejména listinných důkazů za prokázané, že po jednáních obžalovaných za účasti i dalších osob z poradního sboru rektora, která lze označit za

vzájemnou dohodu, Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc., na základě podkladů připravených a předložených mu Ing. Josefem N[REDAKCE], vypsál v Liberci dne 20.8.2007 ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jednací řízení bez uveřejnění pro zadání veřejné zakázky „MS 2009 - Úprava ubytovacích kapacit na kolejích TUL v Liberci – Harcově – dodatečné práce“. Na základě takto vypsaného JŘBU Ing. Josef N[REDAKCE] zorganizoval tuto veřejnou soutěž, ve které oslovil jediného uchazeče o zakázku spol. SYNER, s.r.o., se sídlem Rumunská 655/9, Liberec, IČ: 48292516 a následně dne 1.10.2007 rozhodl Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc. o výběru tohoto jediného osloveného uchazeče a dne 22.10.2007 uzavřel v Liberci za zadavatele TUL dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo č. H029/06/01021 ze dne 30.10.2006 na stavební práce v celkovém objemu 43 868 513 Kč, jehož součástí byla i dodávka volného nábytku v blocích kolejí A-F v celkové hodnotě 25 255 742 Kč. Jediná oslovená společnost SYNER s.r.o. takto uskutečnila zakázku v hodnotě 24 283 805 Kč na dodání volného nábytku a získala tak prospěch ve výši nejméně 1 314 820 Kč (dle znaleckého posudku Grant Thornton Valuations a.s.)

Nebylo prokázáno, že by k takové dohodě došlo v období od února 2007, jak je tvrzeno ve skutkové větě obžaloby. Z výpovědi obžalovaného ing. N[REDAKCE] i svědků Ing. P[REDAKCE], Ing. K[REDAKCE] J. M[REDAKCE] a Ing. S[REDAKCE] vyplývá, že ke zjištění chybějícího nábytku a sdělení této informace došlo na kontrolním dnu v únoru nebo březnu 2007. Z výpovědi J. M[REDAKCE] i H.M. P[REDAKCE] vyplývá, že společnost Syner si pro subdodávky organizuje vlastní výběrové řízení. Vyjednávání podmínek trvá dlouhou dobu, může jít o půl roku i déle. Z obsahu smlouvy mezi Syner s.r.o. a Hané Inrerier spol. s.r.o. bylo zjištěno, že byla uzavřena na nábytek v celém rozsahu pro kompletní rekonstrukci všech bloků kolejí dne 30.3.2007. Dodatkem k této smlouvě ze dne 29.6.2007 se měnily pouze jednotlivosti.

Tyto důkazy nasvědčují skutečnosti, že společnost Syner od počátku znala počty potřebného nábytku a vyjednávala o jeho dodání v plném rozsahu, přestože dle smlouvy o dílo uzavřené s TUL na základě výběrového řízení a výkazu výměr, byla dodávka prací i nábytku vypočtena chybně o dvě třetiny. Společnost Syner tedy o chybě musela vědět od samého počátku. Naskýtá se otázka, zda šlo skutečně o chybu, nebo záměr, díky němuž Syner získal výhodu v původním výběrovém řízení, které vyhrál s nejnižší cenou, avšak s vědomím, že počet nábytku a prací a bude muset být zvýšen. V důsledku chyby pak bude muset být navýšen i rozpočet stavby. Tato otázka však nebyla předmětem tohoto trestního řízení. Tím byl skutek, který byl důsledkem uvedené chyby.

Z popsanych důkazů vyplývá, že TUL byla s chybou seznámena až krátce před podpisem smlouvy o dílo mezi společnostmi Syner a Hané Interier. Tul byla postavena před hotovou věc. Chybějící nábytek v projektu a rozpočtu byl fatálním problémem, který bylo třeba řešit. Cílem celé rekonstrukce bylo připravit koleje pro ubytování účastníků MS 2009 v klasickém lyžování. Současně bylo třeba rekonstrukci provést způsobem, který výrazně neomezí ubytovací kapacity kolejí pro studenty TUL. Těchto skutečností si byli vědomi všichni zúčastnění, tedy zástupci TUL, společnosti Syner i I[REDAKCE]. Společnost Syner zjevně od počátku spoléhala na to, že v zájmu bezproblémového zajištění a průběhu MS dojde k navýšení ceny za dílo a z důvodu časové tísně dané charakterem rekonstrukce po etapách za plného provozu kolejí, nepřipadá v úvahu zrušení původního výběrového řízení a nového vypsaní celé veřejné zakázky. Z obstaraných a provedených důkazů nevyplývá žádná skutečnost, že by oba obžalovaní o uvedené chybě předem věděli a znali záměry společnosti Syner. Uzavření smlouvy mezi společnostmi Syner a Hané Interier se nestalo po dohodě obžalovaných a s jejich záměrem vyloučit jiné možné soutěžitele, ale bylo výsledkem dlouhodobého vyjednávání mezi kontrahenty, kteří od počátku znali pravý stav věcí a s odhazením chyby předstoupili před TUL až v době, kdy smlouva byla před podpisem.

Pokud jde o popis skutku, že obžalovaní současně postupovali tak, aby se poskytovatel dotace Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále jen MŠMT) o tomto jednání nedozvěděl, když věděli z jednání na MŠMT a z dalších podmínek stanovených poskytovatelem dotace, že uvedeným jednáním porušují i podmínky stanovené poskytovatelem dotace, upravenými vyhláškou Ministerstva financí č. 40/2001 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, dle kterých byli povinni zejména vybrat zhotovitele způsobem odsouhlaseným MŠMT a před uzavřením uvedeného dodatku č.1 ke smlouvě o dílo měli předložit nabídku vybraného zhotovitele k posouzení MŠMT, což úmyslně neučinili, kdy i Ing. Josef N. [redacted] v plné moci za TUL jednal na MŠMT, aktivně přitom před MŠMT zatajovali, že zakázku již zadali spol. Syner, když Ing. Josef N. [redacted] dne 12.11.2007 zaslal MŠMT žádost Prof. Ing. Vojtěcha Konopy CSc. o vydání souhlasu se zadáním zakázky na dodávku nábytku formou jednacímho řízení bez uveřejnění, které však ve skutečnosti již bylo ukončeno dne 1.10.2007, přičemž v žádosti je klamavě předstíráno, že předmětné výběrové řízení by mělo být v budoucnu ukončeno do 20.11.2007, čímž docílili mimo jiné toho, že MŠMT nemělo možnost zajistit svou účast v hodnotící komisi JŘBU, dále také před MŠMT předstírali, že předmětný dodatek k SoD nebyl dosud uzavřen, když Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc. písemností ze dne 28.11.2007, připravenou Ing. N. [redacted], žádal MŠMT o vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na uvedenou zakázku, k této žádosti přitom předložil návrh dodatku k SoD, přitom dle podmínek MŠMT bylo možné uzavřít tento Dodatek k SoD právě až po vydání Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu, ve skutečnosti však byl předmětný dodatek k SoD uzavřen již dne 22.10.2007, takto popsané jednání nenaplnuje znaky stíhaného trestného činu a nepatří vůbec do výrokové části obžaloby.

Mimo tuto zásadní výhradu nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že by obžalovaní záměrně uváděli úředníky MŠMT v omyl. Dne 12.4.2007 zaslal prof. Konopa MŠMT žádost o dodatečné přidělení finančních prostředků z důvodu chyby v projektové dokumentaci. Tedy pravdivě informoval MŠMT a v souladu s bodem E Pravidel projektového řízení uvědomil správce programu o zjištění potřeby rozšíření věcného rozsahu a finančních a projektových parametrů.

Dne 4.5.2007 vrátilo MŠMT prostřednictvím ing. P. [redacted] žádost dopisem adresovaným kvestoru S. [redacted] s tím, že je nutné předložit dodatek investičního záměru, který podléhá schválení MŠMT a MF. Po zaslání dodatku investičního záměru MŠMT, byl tento dodatek dopisem Ing. P. [redacted] z 27.6.2007 vrácen s připomínkami, a žádostí o zdůvodnění navýšení. Dopisem prof. Konopy ing. P. [redacted] z 11.7.2007 bylo navýšení zdůvodněno požadavkem FIS na ubytování závodníků, s tím, že původně byl záměr rekonstruovat koleje pouze pro doprovodný personál a předpokládala se rekonstrukce pouze v části objektů.

Zůstává nezodpovězenou otázkou, kterou však nelze vykládat k tíži obžalovaného, zda takové zdůvodnění nebylo zasláno na výslovný požadavek příslušného zaměstnance MŠMT, s tím, že chyba v původním projektu není k dodatečnému přidělení finančních prostředků akceptovatelným důvodem.

Tvrzení, že obžalovaní postupovali tak, aby se MŠMT o jednání nedozvědělo, je v rozporu s rozhodnutím ministryně školství z 1.10.2007 o účasti státního rozpočtu i s dopisem rektora ze dne 8.11.2007, kterým žádá o schválení výběrového řízení formou JŘBU i následným e-mailem ing. N. [redacted] z 14.11.2007 adresovaným ing. K. [redacted] a obsahujícím informaci, že by bylo vhodné udělit souhlas s JŘBU v rozsahu dodatku č.2 a po souhlasu MF by celou záležitost zúřadovali administrativně.

Tyto důkazy nasvědčují, že mezi TUL, respektive obžalovanými a pracovníky MŠMT probíhala neformální komunikace. Ostatně MŠMT nakonec souhlas s JŘBU (byť již po jeho skončení) dalo, přestože dle výsledků následné kontroly v roce 2009 bylo konstatováno, že nebyly splněny zákonné podmínky. Je pochopitelné, že tehdejší odpovědní pracovníci si nyní

v postavení svědků na nic nevzpomínají, nebo takové neformální jednání a schvalování popírají a v zásadě vylučují. Snaží se chránit sami sebe před odpovědností za své protiprávní jednání a pochybení.

Ohledně skutkových okolností, že oba si byli z předchozích jednání a svých zkušeností vědomi, že zákonné podmínky pro použití tohoto typu zadávacího řízení s jediným uchazečem nejsou splněny, neboť předmětem celé zakázky v objemu 43 868 513 Kč nejsou stavební práce ani služby, ale zejména dodávka volného nábytku v hodnotě 25 255 742 Kč, kterou je nutno v souladu se zák. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách zadat jako nadlimitní veřejnou zakázku na dodávky prostřednictvím zadávacího řízení s možností účasti dalších uchazečů a dále že takto svým jednáním úmyslně vyloučili ostatní možné soutěžitele, je třeba vzít v úvahu postavení a zkušenosti obžalovaných, výše popsané okolnosti ohledně uzavření smlouvy o dílo mezi společnostmi Syner a Hané Interier, sjednaný harmonogram prací dle smlouvy o dílo mezi TUL a Syner a celý účel rekonstrukce kolejí. Dále je nutno přihlídnout i k datu účinnosti zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a jeho častým novelizacím.

Lze souhlasit s tím, že odpovědnost za výběrové řízení má zadavatel, v daném konkrétním případě TUL a její statutární orgán tedy rektor. Rovněž lze souhlasit s tím, že této odpovědnosti, která vyplývá ze zákona, se obviněný nemohl zprostit zplnomocněním jiné osoby. Nicméně je třeba rozlišovat druh právní odpovědnosti. Odpovědnost za stíhaný trestný čin je odpovědností za úmyslné zavinění. Bylo prokázáno, že TUL byla v minulosti zadavatelem veřejných zakázek, obžalovaný sám absolvoval mimo jiné zejména původní zadávanou veřejnou zakázku, kde bylo více uchazečů, musel si být vědom toho, že zadání veřejných zakázek obecně vždy směřuje k pluralitě uchazečů s cílem vybrat nejlepší a pro TUL ekonomicky nejvýhodnější nabídku. Současně si musel být vědom, že v JŘBU oslovuje jediného uchazeče při absenci dalších, což je u výběrových řízení atypické. Nicméně zákon i takový způsob výslovně upravuje ve formě JŘBU. Jako statutární zástupce TUL, která v době nedávno předcházející realizovala množství veřejných zakázek, měl povědomí o základní právní normě v této oblasti – o zákonu o veřejných zakázkách. Oproti tvrzení obžaloby však soud nemá za prokázané, že obžalovaný Prof. Konopa podrobně znal podmínky zákona č. 137/2006 Sb. Právě pro nedostatek odbornosti a podrobné znalosti právní úpravy uzavřela TUL mandátní smlouvu se společností I [REDAKCE]. Nedostatek odbornosti je doložen právě tím, že i v předchozích případech si TUL zajišťovala zadávání veřejných zakázek přes odborné třetí osoby. Tuto skutečnost potvrdil i svědek Ing. S [REDAKCE]. Z výpovědí svědků, kteří se navíc i účastnili JŘBU v hodnotící komisi, nevyplývá, že by oni ani kdokoliv jiný upozornili na nesprávný způsob zadání veřejné zakázky. Konečně, souhlas (byť dodatečný) k tomuto způsobu vyslovil i poskytovatel dotace-MŠMT. Je třeba přihlídnout i k tomu, že problematika veřejných zakázek je velmi nepřehledná, zákon č. 137/2006 Sb. byl účinný krátkou dobu a jen v roce 2007 byl dvakrát novelizován. Složitost zadávání veřejných zakázek vystihla svědkyně Ing. Martina B [REDAKCE], která odepřela výpověď z důvodů nebezpečí trestního stíhání své osoby, protože společnost Compet Consult, jejíž byla jednatelkou, zajišťovala mj. pro I [REDAKCE] služby spojené se zadáváním veřejných zakázek. Jestliže se ani odborník, zajišťující služby v oblasti veřejných zakázek, nedokázal přesně zorientovat v novém právním předpisu, nelze to očekávat od rektora univerzity, pro kterou organizace veřejné zakázky takového rozsahu je zcela ojedinělou záležitostí, nikoliv pravidelnou činností a rektor je především vysokoškolský pedagog. Pokud obžalovaný Prof. Konopa spoléhal na správnost doporučení subdodavatele, pak se nemohl dopustit úmyslného jednání a jeho jednání nemůže být posouzeno jako trestný čin.

Jinak je tomu u Ing. N [REDAKCE] který v postavení jednatele spol. I [REDAKCE] se v mandátní smlouvě zavázal ke „komplexnímu zajištění výběrového řízení na zhotovitele

stavby v souladu se zákonem“. Právě on byl osobou, která znalosti a zkušenosti se zadáváním veřejných zakázek musela mít, neboť jejich zajišťování bylo jeho pravidelným předmětem činnosti. Nelze připustit, aby se kdokoli zavázal k určité odborné činnosti, k níž by neměl potřebné znalosti a zkušenosti. Sám obžalovaný pak vystupoval a podepisoval se při organizaci JŘBU jako „osoba pověřená výkonem zadavatelské činnosti“ případně byl označen jako „osoba pověřená k odbornému a organizačnímu zajištění zadání veřejné zakázky“. U Ing. N. [REDAKCE] má proto soud za prokázané, že znal zákonné podmínky pro vypsání JŘBU a přes tuto znalost a vědomost, že v daném případě splněny nejsou, tento způsob zadání veřejné zakázky svému mandantovi doporučil a zorganizoval. Nasvědčuje tomu i samotné tvrzení obžalovaného, že společnost Compet Consult odmítla zajištění JŘBU pod svojí hlavičkou a jejich závěry zda lze či nelze tuto formu zadání veřejné zakázky vypsát nebylo nikdy jednoznačné.

Podle § 6 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (ZoVZ) je zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Podle § 8 ZoVZ veřejnou zakázkou na dodávky je veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věci (dále jen "zboží"), a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu zboží nebo nájmu zboží s právem následné koupě (leasing). Veřejnou zakázkou na dodávky je rovněž veřejná zakázka, jejímž předmětem je kromě pořízení zboží podle odstavce 1 rovněž poskytnutí služby spočívající v umístění, montáži či uvedení takového zboží do provozu, pokud tyto činnosti nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jsou nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky. Podle § 9 ZoVZ veřejnou zakázkou na stavební práce je veřejná zakázka, jejímž předmětem je a) provedení stavebních prací, které se týkají některé z činností uvedených v příloze č. 3 ZoVZ, b) provedení stavebních prací podle písmene a) a s nimi související projektová nebo inženýrská činnost, nebo c) zhotovení stavby, která je výsledkem stavebních nebo montážních prací, případně i související projektové či inženýrské činnosti, a která je jako celek schopna plnit samostatnou ekonomickou nebo technickou funkci. Veřejnou zakázkou na stavební práce je též veřejná zakázka, jejímž předmětem je vedle plnění podle odstavce 1 rovněž poskytnutí dodávek či služeb nezbytných k provedení předmětu veřejné zakázky dodavatelem. Za veřejnou zakázku na stavební práce se považují rovněž stavební práce pořizované s využitím zprostředkovatelských nebo podobných služeb, které zadavateli poskytuje jiná osoba. Podle § 21 odst. 2 ZoVZ zadavatel může pro zadání veřejné zakázky použít otevřené řízení nebo užší řízení a (pouze) za podmínek stanovených v § 22 a 23 rovněž jednací řízení s uveřejněním nebo jednací řízení bez uveřejnění. Z příloh dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo mezi TUL a společností Syner vyplývá, že z celkové částky 43 868 513 Kč tvoří nábytek 29 496 966 Kč, z toho je volný nábytek v celkové hodnotě 25 255 742. Je tak zjevné, že dodávka volného nábytku je svou povahou „dodávkou“ a nikoliv „stavební prací“, jak je definuje § 9 ZoVZ. Proto nebylo možné zadat veřejnou zakázku způsobem uvedeným v ustanovení § 23 odst. 7 ZoVZ, které se vztahuje pouze na zakázky na stavební práce a služby. Nebyly splněny ani podmínky ustanovení § 23 odst. 4 písm. b) ZoVZ, podle něhož lze JŘBU použít tehdy jestliže veřejnou zakázku je nezbytné zadat v krajně naléhavém případě, který zadavatel svým jednáním nezpůsobil a ani jej nemohl předvídat, a z časových důvodů není možné zadat veřejnou zakázku v jiném druhu zadávacího řízení.

Vzhledem k účelu rekonstrukce a termínům, v nichž měla být realizována, lze učinit závěr, že šlo o naléhavý případ a pochybení muselo být urychleně řešeno. Nelze však učinit závěr, že tento naléhavý případ zadavatel nezpůsobil. Je zřejmé, že v daném případě selhaly kontrolní mechanismy TUL, resp. TUL příliš spoléhala na spolehlivost vybraných smluvních partnerů.

Pokud jde o časové důvody, soud se neztotožňuje s názorem obžaloby. Jakkoli je argumentováno zákonnými lhůtami dle § 39 odst.2 ZoVZ, jejichž délku lze zkrátit až na celkem 25 dnů eventuelně i více užitím elektronických prostředků dle § 40 odst.2 ZoVZ, je třeba vzít v úvahu rozsah zakázky, podmínkami MŠMT a vnějšími okolnostmi vynucenou dobu její realizace. K zadání veřejné zakázky mohlo dojít až po schválení investičního záměru ze strany MŠMT. Její realizace se musela odehrát v době prázdnin tak, aby se začátkem akademického roku mohli být na kolejích ubytováni studenti. Při rozsahu zakázky a délce vyjednávání o obsahu smlouvy na dodání nábytku v délce zhruba půl roku, jak ji popsala svědkyně P████, bylo naprosto nemyslitelné, že by lhůty uvedené v obžalobě byly dostatečné ke zpracování nabídek jiných uchazečů. Jiný způsob zadání veřejné zakázky by sice byl v souladu se zákonem, ale prakticky by byl pouze formální, protože nikdo jiný, než dosavadní generální dodavatel neměl reálnou možnost v krátké době zpracovat adekvátní nabídku.

Soud tedy shrnuje, že jedinou překážku pro užití § 23 odst. 4 písm. b) ZoVZ spatřuje v podílu TUL na způsobení naléhavého případu, pro který mělo být JŘBU užito.

Trestného činu pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě se podle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a), b) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, dopustí, kdo v souvislosti s veřejnou soutěží nebo veřejnou dražbou v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch zjedná některému soutěžiteli nebo účastníku dražby přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, spáchá uvedený čin jako vyhlášovatel nebo pořadatel veřejné soutěže nebo dražby a způsobí takovým činem značnou škodu nebo pro jiného získá značný prospěch.

Oba obžalovaní si byli vědomi, že společnost Syner, která je známá nejen v Libereckém kraji svým dominantním postavením na trhu, vykonává svou činnost za účelem zisku. Za tímto účelem také realizuje zakázky. Lze tedy s přihlédnutím ke všem okolnostem očekávat, že zadání veřejné zakázky takovému subjektu, směřuje ke vzniku jeho majetkového prospěchu. Obžalovaní tak byli se vznikem prospěchu společnosti Syner přinejmenším srozuměni a neměli žádný důvod předpokládat, že by se Společnost Syner ucházela o veřejnou zakázku, která by měla být ztrátová. .

K naplnění znaku v „souvislosti s veřejnou soutěží“ a výkladu pojmů vyhlášovatel a pořadatel veřejné soutěže lze odkázat na precizní odůvodnění obžaloby. *Veřejnou soutěží se obecně rozumí případ, kdy více subjektů usiluje podle určitých vyhlášených pravidel o dosažení stanoveného výsledku, který bude objektivně zhodnocen. ZoVZ v zásadě upravuje veřejnou soutěž pro veřejné zakázky. (Srovnej Pavel Šámal, František Půry, Stanislav Rizman Trestní zákon, 6. vydání. Praha: 2004, 842 s.) ZoVZ upravuje postup zadavatele veřejné zakázky zejména za účelem zajištění rovnosti účastníků, ale také pro výběr pokud možno co nejekonomičtější nabídky z pohledu zadavatele, což platí zejména pro veřejného zadavatele a „veřejné“ finanční prostředky. Tento zákon vymezuje jednotlivé typy zadávacích řízení včetně striktně vymezených podmínek, za kterých je možné (resp. nutné) jejich použití. V případě zadání předmětné veřejné zakázky zadavatelem přicházelo v úvahu dle zákona o veřejných zakázkách použití otevřeného nebo užšího řízení, kterých základním znakem je účast více předem neurčitých zájemců o veřejnou zakázku a výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel, resp. obvinění však namísto zákonného postupu použili JŘBU a zadali nadlimitní veřejnou zakázku na dodávky volného nábytku jedinému oslovenému uchazeči – spol. Syner. Nesplnili tedy svou zákonnou povinnost a předem generálně vyloučili všechny ostatní možné soutěžitele. Zákonný znak skutkové podstaty dle § 128a tr. zákona je „v souvislosti s veřejnou soutěží“, nikoliv „při veřejné soutěži“ apod., což znamená, že zákonodárce měl v úmyslu postihnout širší okruh závadných jednání, týkající se problematiky veřejných soutěží. Za*

takovouto souvislost je třeba zejména považovat i situaci, kdy podle zákona měla být veřejná soutěž ve smyslu plurality zájemců konána, avšak úmyslným jednáním pachatele byla soutěž eliminována ve prospěch jediného zájemce. Proto je nutné konstatovat, že pokud je trestné zjednání výhodnější podmínky některému soutěžiteli při „veřejné“ soutěži, pak tím spíše je trestným jednáním zjednání výhodnější podmínky některému soutěžiteli tím, že „veřejná“ soutěž nebyla vůbec vyhlášena, ač dle zákona vyhlášena být měla (arg. a minore ad maius).

Pojmosloví § 128a tr. zákona vychází z původního znění skutkové podstaty, zakotvené zákonodárcem do trestního zákona v době, předcházející přijetí zákona o veřejných zakázkách. Proto pojmy skutkové podstaty odráží tehdejší zákonnou úpravu veřejných soutěží a dražeb, realizovaných podle Obchodního zákoníku, případně zákona o veřejných dražbách atd. Po přijetí zákona č. 40/2004 Sb. o veřejných dražbách je tento zákon chápán jako norma upravující veřejnou soutěž pro veřejné zakázky. (Srovnej Pavel Šámal, František Půry, Stanislav Rizman Trestní zákon, 6. vydání. Praha: 2004, 842 s.) Z tohoto důvodu je třeba pod pojmy skutkové podstaty dle § 128a tr. zákona podřadit i speciální pojmosloví dle zák. č. 40/2004 Sb, resp. č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Pod pojem vyhlášovatele je tak dle § 2 zák. č. 137/2006 Sb. třeba podřadit pojem „zadavatel veřejné zakázky“. Ve smyslu § 2 odst. 2 ZoVZ je TUL veřejným zadavatelem. Dle § 10 zák. č. 111/1998 Sb. o vysokých školách je statutárním zástupcem vysoké školy rektor. Je tedy v souvislosti s § 90 odst. 2 tr. zákona podáváno, že obv. Prof. Ing. Vojtěch Konopa CSc. při zadávání veřejných zakázek má postavení vyhlášovatele.

Za pořadatele veřejné soutěže je třeba považovat osobu, která byla vyhlášovatelem soutěže pověřena vlastním organizováním soutěže. (Srovnej Pavel Šámal, František Půry, Stanislav Rizman Trestní zákon, 6. vydání. Praha: 2004, 844 s.) Osobou, která byla pověřena mandátní smlouvou a plnou mocí k zajištění výběrového řízení byla spol. I [REDAKCE] [REDAKCE] Z písemnosti ze dne 20.08.2007 (vypsání JŘBU) vyplývá, že osobou pověřenou k odbornému a organizačnímu zajištění zadání veřejné zakázky je spol. In [REDAKCE] zastoupená Ing. N [REDAKCE]. Z písemnosti ze dne 02.10.2007 (oznámení o výběru nejvhodnější nabídky) se sám Ing. N [REDAKCE] označuje jako „osoba pověřená k výkonu zadavatelských činností“. Totéž platí i pro další písemnosti z průběhu zadávání veřejné zakázky v JŘBU. Fakt, že došlo ex post k uzavření dodatku mandátní smlouvy, nemůže zpochybnit faktický výkon pořadatelsví výběrového řízení ze strany spol. I [REDAKCE] [REDAKCE]. U obv. Ing. Josefa N [REDAKCE] coby jednatele uvedené společnosti je tak ve smyslu § 90 odst. 2 tr. zákona dovozováno postavení pořadatele.

S tímto výkladem se soud bezezbytku ztotožňuje a nemá k němu co dodat. Pouze připomíná již výše uvedené, že u obžalovaného Prof. Konopy soud neshledal úmyslné zavinění ve vztahu ke znaku zjednání některému soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů z důvodu neznalosti zákona o veřejných zakázkách a spoléhání se na zajištění zadání veřejné zakázky odborníkem na základě mandátní smlouvy.

Pokud jde o výši prospěchu, tedy zisku společnosti Syner, soud vzal za prokázaný zisk ve výši dle znaleckého posudku ústavu Grant Thornton Valuations a.s. Způsob výpočtu provedený policejním orgánem je neodpovídající, protože nezahrnuje správní a provozní režii spojenou s realizací zakázky. Z výpovědi svědků vyplývá, že dodávky nábytku musely být koordinovány se stavebními pracemi, náklady si vyžádalo nepochybně i vnitřní výběrové řízení společnosti Syner na subdodavatele včetně dlouhodobého vyjednávání podmínek smlouvy o dílo, další náklady nesla reklamační řízení, protože ve vztahu ke koncovému zákazníkovi TUL to byla právě společnost Syner, kdo nesl odpovědnost za vady díla. Soud má proto za zjištěnou výši prospěchu, čili čistého zisku společnosti Syner z uvedené zakázky,

1 314 820 Kč. Tato částka výrazně přesahuje 500 000 Kč, což je hranice značné škody, resp. prospěchu ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona.

S výší prospěchu přesahující 500 000 Kč museli být obžalovaní srozuměni vzhledem k objemu zakázky, protože hranice značného prospěchu je na hranici pouhých 2 % objemu zakázky na dodávku volného nábytku. Konkrétní výši pochopitelně znát nemohli, protože ji nedokázala přesně vyčíslit ani společnost Syner, od níž si vyžádal podklady znalecký ústav.

Kromě nedostatku subjektivní stránky u obžalovaného Prof. Konopy soud vzhledem k okolnostem činu neshledal potřebnou míru nebezpečnosti činu pro společnost.

Jednání obžalovaných má prvotní příčinu v chybě, o níž byli informováni až v průběhu stavebních prací, o níž však společnost Syner zcela zjevně věděla a obžalovaným (resp. TUL) ji zamlčela. S upozorněním na nedostatek nábytku dle projektu přišla až krátce před podpisem dlouhodobě vyjednávané smlouvy se subdodavatelem. Dlužno dodat, že po podpisu subdodavatelské smlouvy o dílo na celý rozsah nábytku by udržování TUL v omylu, bylo neudržitelné. TUL se snažila situaci řešit požadavkem na navýšení prostředků ze státního rozpočtu, narážela však na administrativní překážky ze strany MŠMT a neustálé žádosti o upřesnění technické dokumentace. Neobstálo ani pravdivé odůvodnění požadavku na samém počátku. Pokud byl posléze uveden Prof. Konopou jako důvod nový požadavek FIS na ubytování závodníků, nelze to pokládat za uvádění MŠMT v omyl. Takový postup by byl až „dětsky naivní“. MŠMT již dříve právě důvody obdrželo, ale neakceptovalo. Lze proto usuzovat, že si samo vyžádalo jiný „oficiální“ důvod, na jehož základě by mohlo žádosti vyhovět. Zásadní je i zasazení celého projektu do kontextu s MS v klasickém lyžování. Česká republika si nemohla dovolit ostudu v podobě kolapsu s ubytováním závodníků, které měla zajistit na svých kolejích právě TUL. Politická vůle nepochybně směřovala k tomu, aby rekonstrukce kolejí byla zajištěna včas a v potřebném rozsahu. Lze proto předpokládat, že samo MŠMT neoficiální cestou vedlo zástupce TUL k odůvodnění požadavku, na jehož základě může být kladně rozhodnuto. TUL současně nemohla rezignovat na svou základní funkci vysoké školy, jejímž úkolem je nejen poskytovat vzdělávání, ale i zajišťovat ubytování studentům na vlastních vysokoškolských kolejích. Všem těmto požadavkům byl přizpůsoben harmonogram prováděných prací, které probíhaly za provozu. Vnitřní rekonstrukce kolejí sloužících k ubytování studentů bylo logicky nutno provádět v době prázdnin, kdy tam studenti ubytováni nejsou. Právě na toto období připadaly dle harmonogramu stavební práce ve vnitřních prostorách a výměna nábytku. Kromě dodávky nábytku se navýšení původní zakázky týkalo i nemalého rozsahu stavebních prací.

TUL se ocitla v časové tísní, protože bylo třeba provést příslušnou etapu rekonstrukce do konce hlavních školních prázdnin. V tomto krátkém čase, při tradičně nepružném přístupu MŠMT, dle názoru soudu prakticky nepřipadalo v úvahu jiné řešení, než oslovit společnost Syner, která již beztak měla uzavřenu subdodavatelskou smlouvu o dílo na nábytek v celém rozsahu. Je nepřehlédnutelným faktem vyplývajícím z výpovědí svědků, že rekonstrukce a výměna nábytku v roce 2007 proběhla ještě dříve, než bylo rozhodnuto o výběru společnosti Syner ve vypsaném JŘBU. Celé JŘBU bylo pouhým administrativním aktem pokrývajícím faktický stav, kdy společnost Syner pokračovala v pracích dle harmonogramu stanoveného ve smlouvě o dílo a dodala práce i nábytek objednaný u subdodavatele.

Dle názoru je argumentace obžaloby o účelové argumentaci časovou tísní (v bodě 105 odůvodnění) nepochopením problematiky. Harmonogram prací na vnitřní rekonstrukce kolejí byl rozdělen na dvě období letních prázdnin. Právě rozsáhlost a složitost celkové rekonstrukce vyžaduje pečlivé rozdělení, které se dlouhodobě plánuje. Předmětem zakázky nebyly pouze

vnitřní rekonstrukce jednotlivých bloků, ale i vnějších plášťů a okolních ploch včetně komunikací. Harmonogram prací nelze ze dne na den zásadním způsobem měnit, stručně a jasně „stavba není holubník“. Jsou-li na určité období naplánovány konkrétní práce a dodávky, lze stěží náhle změnit dlouhé měsíce plánovaný a sjednaný harmonogram, nastavený tak, aby jednotlivé činnosti na sebe navazovaly. Je-li v plánu vnitřní rekonstrukce bloků B,C,E, nelze operativně rozhodnout, že se udělá něco zcela jiného.

Další podstatnou okolností je i obsah původní smlouvy o dílo z roku 2006 uzavřené mezi TUL a společností Syner. Předmětem této smlouvy byla totiž kompletní rekonstrukce kolejí včetně dodávky nábytku. V přílohách ke smlouvě ve výkazu výměr byly však položkově vyjádřené souhrnně bloky kolejí A,B,C a D,E,F, přičemž bylo opomenuto oba typové modely vynásobit třemi. Společnost Syner byla vybrána a dle smlouvy o dílo měla provést dílo kompletně, ale v konkrétních položkách dvě třetiny specifikovaných prací a dodávek chyběly a byly tak opomenuty i v celkové ceně za dílo. Zadáním veřejné zakázky k napravení tohoto stavu jinému subjektu by znamenalo uzavřít s novým dodavatelem duplicitní smlouvu o dílo k již realizované smlouvě o dílo uzavřené se společností Syner. Takový stav by byl zjevně nežádoucí a stal by se potenciálním zdrojem sporů, které by si nepochybně vyžádaly další vysoké náklady. V případě náhrad škod nebo vydání bezdůvodného obohacení v řádech milionů či desítek milionů by nepochybně TUL nesla veškeré náklady sama a nemohla by na ně čerpat žádné dotace. Zadání jinému subjektu by pak bylo i v rozporu s původním požadavkem MŠMT, aby celou zakázku vysoutěžil a realizoval jeden generální dodavatel, o čemž hovoří nejen obžalovaný Ing. N. [REDAKCE] ale i svědkyně K. [REDAKCE], jež tuto podmínku označila za chybu, kterou jim vytkl i NKÚ.

Další okolností výrazně snižující společenskou nebezpečnost je cena díla. Společnost Syner garantovala stejnou jednotkovou cenu jako dle původní smlouvy o dílo. Je to pochopitelné, protože dílo vysoutěžila jako celek a na nábytek v celém rozsahu uzavřela i smlouvu se subdodavatelem. Na cenách za jednotku proto nepřipadala v úvahu žádná změna. Pokud by TUL poptávala jen potřebné dvě třetiny původně nasmlouvaného množství nábytku, bylo by reálné očekávat, že cena za jednotku by byla výrazně vyšší. Vyplývá to z výpovědi svědkyně P. [REDAKCE], která popsala praxi množstevních cen. K tomu je nutné zohlednit i skutečnost, že TUL by v případě přímého kontraktu vznikly nepochybně i další náklady v souvislosti s vyjednáváním kontraktu (který společnosti Syner trval zhruba půl roku), nehledě na značné časové zpoždění, které si zjevně nemohla dovolit. Správní a provozní režie s realizací zakázky spojené i s koordinací se stavebními pracemi by šly rovněž za TUL, zatímco společnosti Syner se překrývaly s provozními a režijními náklady spojenými již se stavebními pracemi, které probíhaly souběžně. TUL navíc neměla zkušenosti s organizací takto rozsáhlé zakázky a s největší pravděpodobností by musela tuto organizaci a koordinaci zadat dalšímu subdodavateli, což by opět náklady zvýšilo. Dodávka volného nábytku prostřednictvím jednoho generálního dodavatele tedy přinášela jednoznačné výhody finanční, organizační i časové. Ostatně i Miroslav H. [REDAKCE] ze znaleckého ústavu Grant Thornton Valuations podotkl, že subjekt, který nemá zkušenosti s takovýmto typem zakázky, by měl náklady řádově vyšší. Společnost jako je SYNER, která se specializuje na velké zakázky, má určité portfolio subjektů, se kterými spolupracuje. Jiný subjekt by byl v jiné pozici z hlediska vyjednávání o ceně se zohledněním rizik z ojedinělé zakázky.

Je-li objektem trestného činu mj. zájem České republiky na maximálně efektivním výběru zájemců o realizaci projektů veřejných potřeb za účasti podpory prostředků státního rozpočtu a tím i zájem na hospodárném využití finančních prostředků poskytovaných státem, pak tento objekt nebyl zásadním způsobem narušen. S ohledem na popsané okolnosti lze naopak uzavřít, že vypsání jiného způsobu zadání veřejné zakázky a eventuelní výběr jiného

subjektu než původního dodavatele by za stávající situace přineslo vyšší náklady. Navíc byla ohrožena i dobrá pověst České republiky jako pořadatele MS 2009 v klasickém lyžování, tedy sportovní akce světového významu. Mimo jiné pak byla ohrožena i dobrá pověst Technické univerzity Liberec, pokud by nebyla schopna zajistit řádné fungování svých kolejí pro ubytované studenty.

V neposlední řadě je třeba uvážit i skutečnost, že společnost Syner, která jako generální dodavatel byla odpovědná za celou rekonstrukci, byla odpovědná za celé staveniště a lze si velmi obtížně představit, že by na staveništi mohl provádět jakoukoli činnost jiný subjekt, než její smluvní subdodavatel.

Podstatnou skutečností pro posouzení nebezpečnosti činu pro společnost je i postoj MŠMT, které jako poskytovatel dotace dodatečně vypsání JŘBU schválilo, přitom již 1.10.2007 bylo vydáno rozhodnutí o účasti státního rozpočtu, schválené dne 30.11.2007 i ministrem financí. Žádost o souhlas s JŘBU byla zaslána Prof. Konopou 8.11.2007 a poté ještě elektronicky Ing. N. [REDAKCE] dne 14.11.2007. Pokud by Česká republika prostřednictvím MŠMT nebo ministerstva financí nesouhlasila se způsobem zadání veřejné zakázky, nemusely být prostředky ze státního rozpočtu poskytnuty. Lze předpokládat, že právě zájem na řádném a včasném dokončení díla převážil nad formální správností.

Soud tak shledává, že formálně byly naplněny znaky skutkové podstaty stíhaného trestného činu, ke skutku však došlo za zcela výjimečných a nepředvídatelných okolností, v časové tísní a pod tlakem politického rozhodnutí o pořádání mistrovství světa v klasickém lyžování, v zájmu zachování dobrého jména a pověsti České republiky i Technické univerzity v Liberci. Nebylo prokázáno, že by činem byl narušen zájem na hospodárném využití prostředků státního rozpočtu, okolnosti činu nasvědčují spíše jejich úspoře.

Skutek proto nenaplnňuje potřebnou míru společenské nebezpečnosti a není trestným činem. U obžalovaného Prof. Konopy soud ani neshledal potřebnou formu úmyslného zavinění u jednoho z formálních znaků trestného činu. Z uvedených důvodů byli oba obžalovaní obžaloby podle § 226 písm.b) tr. řádu obžaloby zproštěni.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání, pokud se strany tohoto práva nevzdaly. Odvolání se podává do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, k podepsanému soudu. O odvolání by rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce proti kterémukoliv výroku a je povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, obžalovaný proti kterémukoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený proti výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná podat odvolání může podat odvolání i proto, že příslušný výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě i odůvodněno a musí v něm být uvedeno, které výroky jsou napadány a jaké vady jsou rozsudku nebo předcházejícímu řízení vytýkány.

Okresní soud v Liberci dne 6. února 2014

Mgr. Pavel Pachner, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kubášová Romana

Tento rozsudek ze dne 6.2.2014 nabyl právní moci a vykonatelnosti dne 31.3.2015.
Připojení doložky právní moci provedla Romana Kubášová.